

زیر نظر سرکار خانم
احمدی
محقق

پریسا سامی
رضایی

منبع :
کتاب لیزر

(تکنولوژی جدید نور)
مؤلف :

کارلن بیلینگر
مترجم :
ناصر مقبلی

لیزر چیست؟

نور لیزر نوع کاملاً جدیدی از نور است در خشانتر و شدیدتر از هر چه که در طبیعت یافت می‌شود. می‌توان نور لیزري آن چنان قوی تولید کرد که هر ماده شناخته شده روی زمین را در کسری از ثانیه بخار کند. می‌تواند سختترین فلزات را سوراخ کند یا به راحتی جسم سختی مثل الماس را سوراخ کند و از آن بگذرد.

بر عکس، باریکه‌های کم قدرت و فوق العاده دقیق انواع دیگر لیزر را می‌توان برای انجام دادن کارهای بسیار ظریف مثل جراحی روی چشم انسان به کار برد. نور لیزر را می‌توان خیلی دقیق کنترل کرد و به صورت باریکه مدامی به نام موج پیوسته یا انفجارهای سریعی به نام تپ (پالس) در آورد.

اگر چه اصول بنیادی لیزر از ۴۰ سال پیش شناخته شده بود، نمایش اولین لیزر دریچه‌ای را به طرف یکی از هیجان انگیزترین و پردامنه ترین پیشرفتهای تکنولوژیهای قرن بیستم گشود. در ظرف چند سال پس از نمایش اولین لیزر، انواع بسیار گوناگونی از لیزرها به صورت ابزارهای عملی به صور گوناگون به کار گرفته شدند، و همان طور که خواهیم دید، لیزرها تکنولوژی واقعاً انقلابی جدیدی را پدید آورده‌اند و تاثیر آنها بر زندگی ما در آینده نیز ادامه خواهد داشت.

امروزه، گستره وسیعی از لیزرها در همه جا به کار گرفته شده‌اند. فروشگاههای بزرگ و بسیاری از انبارهای بزرگ خرده فروشی برای جستجوی خود به خود، ثبت قیمت‌ها و صورت برداری از اقلام خریداری شده در قسمت حساب کننده از لیزر بهره می‌گیرند. در دستگاههای ویدئویی از نور لیزر برای «خواندن» دیسکهای ویدئویی و ایجاد تصویر متحرک همراه با صدا استفاده می‌کنند. مقدار زیادی اطلاعات را روی

دیسکهای لیزری ضبط می‌کنند تا بعداً روی صفحه کامپیوتر خوانده شوند یا توسط چاپگرهای لیزری به شکل نسخه سخت روی کاغذ چاپ شوند.

در پزشکی، از نور لیزر به عنوان نوع جدیدی «چاقوی جراحی» بدون خونریزی استفاده می‌شود و وقتی که نسجی مثل قسمت معیوب کیسه صفرا در خلال جراحی برداشته می‌شود رگهای خونی بسته می‌شوند. کارهای دندانپزشکی با لیزر درد کمتری دارند و برای روکش و پل دندان از لیزر استفاده می‌شود.

در صنعت از لیزرهای برای عملیات گرمایی فلزات، جوش دادن قسمتها به یکدیگر، و وسایل همترازی دقیق استفاده می‌شود. لیزرهای را برای اندازه‌گیری دقیق فاصله‌های خیلی بزرگ و نیز فاصله‌های خیلی کوچک به کار می‌برند. افزون بر اینها، لیزرهای را همراه با تارهای نوری برای انتقال بهتر داده‌ها و بهبود ارتباط تلفنی به کار می‌گیرند. لیزرهای در حال تغییر دادن نخوه پژوهش دانشمندان هستند. لیزرهای می‌توانند چشمۀ جدیدی از قدرت الکتریکی بیافرینند، مشابه فرایندی که در خورشید ما برای ایجاد انرژی به وجود می‌آید.

لیزر چگونه کار می‌کند؟

هر لیزر قسمتهاي اساسی مشخصی دارد. اول اینکه باید یک چشمۀ انرژی وجود داشته باشد. اغلب چشمۀ انرژی الکتریسیته است، و لی بجای آن می‌توان یک چشمۀ پرقدرت نور معمولی و اکنش شیمیایی، یا حتی لیزر دیگر نیز به کار برد.

قسمت لازم دیگر لیزر به محیط فعال موسوم است. محیط فعال ماده‌ای است که می‌تواند انرژی را جذب و آزاد کند. این محیط می‌تواند جامد باشد، مثل یاقوت یا بلورهای دیگر، مایع باشد، مثل بعضی رنگینه‌ها یا گاز باشد، مثل دی‌اکسید کربن. باریکه لیزر در واقع در محیط فعال تولید می‌شود.

آخرین قسمت اساسی لیزرساز و کارپسخوراند است. ساز و کارپسخوراند از دو آینه یا سطوح بازتابنده دیگر تشکیل شده است که در دو انتهای محیط فعال قرار می‌گیرند. یکی از آینه‌ها به نام جفتگر خروجی بازتابنده جزئی است.

عمل لیزری در چند مرحله انجام می‌گیرد. چشمه انرژی، درخشی از نور گسیل میدارد و محیط فعال آن را جذب می‌کند. انرژی جذب شده، بعضی از اتمهای محیط فعال را برミانگیزد و آنها با تراز انرژی زیادتر می‌پرند. درخشایی مکرر نور به برانگیزش یا پمپ اتمهای محیط فعال ادامه میدهد. وقتی که در محیط فعال تعداد اتمهای برانگیخته یعنی انرژی زیاد بیشتر از اتمهای انرژی کم باشد، وارونی جمعیت به وجود می‌آید. پدید آمدن وارونی جمعیت برای عمل لیزری ضروري است.

در حین عمل لیزری، اتمهای با انرژی زیاد، در حال برگشتن به تراز انرژی کم، انرژی اضافی خود را به صورت مقادیر نوری ظرفی به اسم فوتون تابش می‌کنند. این نور به نوبه خود، اتمهای دیگری را در محیط فعال بر می‌انگیزد و همین اتمها نیز نور آزاد می‌کنند.

به این ترتیب اتمهای بیشتر و بیشتری از محیط فعال فوتون تابش می‌کنند و واکنش زنجیره ای افزایش انرژی راه می‌افتد. این پدیده به گسیل القایی موسوم است.

اینه‌های دو سر لیزر نور گسیل شده را به محیط فعال برگرداند و نور باز هم پر شدت‌تر می‌شود، فرایندی که تقویت نام دارد. با بیشتر و بیشتر شدن شدت، نور ایجاد شده در لیزر آنقدر قوی می‌شود که از جفتگر خروجی که به طور جزئی نقره اندود است به صورت نور لیزر به بیرون می‌گریزد.

معمولًا لیزرهای را بر حسب محیط فعالشان نامگذاری می‌کنند. مثلاً، در لیزر یاقوت محیط فعال تکه جامدی از یاقوت است. در لیزر رودامین از رودامین استفاده می‌کنند. رودامین مایع رنگینه فلوئورسانی است که به عنوان محیط فعال به کار می‌رود. در لیزر گازی هلیم نئون از مخلوط گازهای هلیم و نئون استفاده می‌شود. در لیزرهای نیمرسانا یا دیودی، بلورهای که بخش کوچکی از وسایل کوچک الکترونیکی را تشکیل میدهند محیطهای فعال هستند.

نور لیزر شکل میگیرد

لیزرهای نور به خصوصی ایجاد میکنند که با نور سفیدی که در طبیعت یافت میشود یا از چشمehای مثل چراغ قوه یا شمع به دست می آید متفاوت است. نور سفید معمولی آمیزه بی نظمی از طول موجهای نوری بسیار متفاوتی است که در هم آمیخته اند و در جهتهای مختلف حرکت می کنند، درست مثل آمیزه مغشوش صداهای درهم که ما به صورت نویه میشنویم. به این دلیل این نور را نور ناهمدوس مینامند.

نظیر یک نوای موسیقی، نورگسیلی از لیزر همه طول موج یکسان دارند و از این رو گاهی به آن نور «خالص» نیز میگویند. به علاوه، امواج نوری لیزر همزمان با هم گام بر میدارند یا هم فاز حرکت می کنند. قله هر موج با قله امواج دیگر منطبق است. به این دلیل نور لیزر منظم است و نور همدوس نامیده میشود.

ویژگی دیگر نور لیزر راستایی بودن آن است. لیزر با باریکه های مستقیم حرکت میکند و نظیر نور معمولی پخش نمیشود. مثلاً، باریکه نور چراغ قوه که بر دیواری در فاصله حدود ۳۲۰ متر میافتد دایره ای به قطر ۶۵ متر را روشن میکند. ولی، باریکه لیزر بر همین دیوار و در همین فاصله دایره ای به قطر $\frac{3}{4}$ متر را میپوشاند.

چنین امواج نور گسیلی از لیزر همه طول موج یا بسامد یکسان دارند، این نور تکرنگ یا تکفام است. نور معمولی با عبور از منشور به رنگین کمانی از رنگهای جور و اجور طیف مرئی تجزیه میشود. ولی، نور لیزر با گذشتن از منشور به همان صورت باریکه مستقیم تکفام وارد شده خارج میشود.

لیزرهای جامد

برای اینکه بلور جامدی بتواند در فرایند لیزري مورد استفاده قرار گیرد لازم است مشخصه های خاصی را دارا باشد. بلور باید شفاف باشد تا نور بتواند بر ای برانگیزش محیط فعال وارد آن شود و خود باریکه لیزر بتواند از آن بگریزد. افزون بر آن، اتفهای محیط فعال باید بتوانند طول موجهای مورد نظر را به وجود آورند.

بلورهایی که برای ایجاد لیزر به کار می‌روند معمولاً حاوی مقدار کمی ناخالصی هستند که در بلور خالص وجود ندارد. بلور خالص ماده میزبان، و فرایند افزودن ناخالصی آلایش نامیده می‌شود. در لیزر یاقوت ماده میزبان اکسید آلومینیم و ماده آلاینده یا ناخالصی اکسید کروم است. علاوه بر یاقوت، از بلورهایی نظیر یاقوت کبود و لعل می‌توان برای ساخت لیزرهای جامد استفاده کرد. مثالهای دیگری از بلورهای میزبان مفید عبارتند از ترکیبات تنگستن و اکسیژن یا مولیبدن و اکسیژن. برای ساخت لیزرهای بلوری در این ترکیبات می‌توان با باریم، استرونیم، کلسیم، یا کروم ناخالصی به وجود آورد. به علاوه در شیشه خیلی خالص می‌توان با نئودیمیم ناخالصی ایجاد کرد. با ترکیب ماده میزبان پودر شده و گرد ماده آلاینده نیز می‌توان بلورهای لیزری ساخت. این دو پودر را با هم مخلوط و در کاسه‌ای مقاوم در مقابل گرما به نام بوته می‌ریزنند و در دماهای بسیار بالا (۱۷۰۰°C تا ۲۰۰۰°C) ذوب می‌کنند.

دانه بلور کوچکی از ماده میزبان را به آخر میله‌ای وصل می‌کنند. این میله مثل مته با سرعت بالا می‌چرخد. دانه بلور را به داخل ماده مذاب داغ فرو می‌برند. همین طور که میله می‌چرخد، ماده مذاب لایه به لایه روی دانه بلور سفت می‌شود. گرمای ماده مذاب و سرعت چرخش میله به دقت کنترل می‌شوند. با شکل گرفتن بلور میله چرخان را به تدریج از ماده مذاب خارج می‌کنند، به این طریق بلوری با قطر یکنواخت به دست می‌آید.

در فرایند رشد بلور گرز شوشه ایجاد می‌شود. گرز را پس از سرد کردن و باز پختن یا عملیات حرارتی به شکل مناسب می‌برند و صیقل می‌دهند. بسته به موادی که به کار رفته است، بلور لیزر حاصل ممکن است فقط به اندازه یک خودنویس تا حدود ۱۹۶۰ متر درازا داشته باشد. قبل از پایان سال ۱۹۶۰ نوع دیگری لیزر جامد اختراع شد پیتر سوروکین و استیونسن در شرکت آی بی ام لیزری را ساختند که

در آن کلسیم فلوراید با ناخالصی اورانیم به کار رفته بود.

در ۱۹۶۱ جانسون و ناسو لیزر نئودیم را به معرض نمایش گذاردند. در این لیزر از تگستانات کلسیم به عنوان ماده میزبان و نئودیم را به عنوان ناخالصی استفاده شده بود. اولین لیزر نئودیم - شیشه نیز در ۱۹۶۱ توسط نیتزر در اپتیکال امریکن به معرض تماشا گذاشته شد. سه سال بعد، گزیک، مارکوس، و وان اوترت لیزر جامد به وقوع میپیوندند گرما ایجاد میکنند. برای اینکه لیزرهای جامد وقت سرد شدن داشته باشند، معمولاً بر خلاف لیزرهای گازی که باریکه نوری پیوسته ای به وجود میآورند به صورت تپ کار میکنند. از طرف دیگر، لیزرهای جامد میتوانند تپهای فوق العاده قدرتمندی از نور لیزر ایجاد کنند. مثلاً، بزرگترین لیزرهای نئودیم در یک تپ میتوانند توانی به اندازه ۲۵ تریلیون وات به وجود آورند. (یک اسب بخار معادل ۷۶۵ وات و ۲۵ تریلیون وات حدود ۳۳،۰۰۰،۵۱۲،۱۰۰ اسب بخار است.)

لیزرهای گازی

در لیزرهای گازی نوع خاصی گاز داخل یک اتاق شفاف بیدرز شبیه به عالم نئونی یا لامپهای فلئورسنت در جریان است. وقتی که گاز جریان مییابد، از دو الکترود میگذرد، یکی با بار مثبت و دیگری با بار منفی. الکترونهایی که بین الکترودها جریان دارند الکترونهای داخل اتمهای گاز در حال جریان را به ترازهای انرژی بالا پمپ میکنند.

برخلاف جامد، گاز میتواند جریان یابد یا حرکت کند. با جریان گاز در داخل لوله، اتمهای برانگیخته موقع دور شدن از الکترودها به تراز انرژی پایینتر میافتد. الکترونهای اتمهای گاز برانگیخته با افتادن به تراز انرژی پایینتر فوتونهایی گسیل میدارند. این فوتونها بین آینه ها به جلو و عقب بازتاب میکنند و درست مثل لیزر جامد یاقوت تقویت میشوند. وقتی که نور لیزری در سطح قابل استفاده برقرار شد، باریکه از طریق آینه خروجی نیم شفاف خارج میشود. اکنون

لیزر گازی هلیم - نئون یکی از معمولترین لیزرهای گازی است. همان‌طور که از اسم آن بر می‌آید. حیط فعال شامل مخلوطی از تقریباً ده قسمت گاز هلیم و یک قسمت گاز نئون است. در لیزر گازی هلیم - نئون باریکه لیزري توسط اتمهای نئون ایجاد می‌شود. دانشمندان در کوشش‌های اولیه برای ساختن لیزرهای نئون با مشکلاتی مواجه شدند زیرا پژوهشگران برای یافتن راهی جهت پمپ اتمهای نئون به حالت برانگیخته با مسائلی روبه رو بودند. این مسائل توسط دانشمندان گروه پژوهش بل تلفن با افزودن گاز هلیم و سپس برانگیزش آن با فرستنده رادیویی کوچک حل شد. این لیزر طول موجهایی را در ناحیه نامرئی و نزدیک فرو سرخ طیف الکترو مغناطیسی گسیل می‌دارد.

بعداً، دانشمندان دیگر کشف کردند که لیزر هلیم - نئون می‌تواند طول موج دیگر $632/8$ نانومتر (یک نانومتر یک میلیاردیم متر است) که نور سرخ مرئی است نیز گسیل دارد. این طول موج سرخ به صورت استاندارد برای لیزرهای هلیم - نئون در آمده است.

لیزر هلیم - نئون بر خلاف لیزر جامد یاقوت که تپهای نوری ایجاد می‌کند می‌تواند باریکه لیزري پیوسته یا تپهای تابشی ایجاد کند؛ اگر تو ان خروجی لیزر هلیم - نئون معمولاً با هزارم وات اندازه‌گیری می‌شود (بسیار کمتر از لیزر یاقوت)، ولی باریکه پیوسته ای که گسیل می‌دارد تقریباً همدوش کامل است. از آنجا که لیزر هلیم - نئون را با دقت زیاد می‌توان کنترل کرد این لیزر به خصوص برای خبرات بسیار مفید است.

لیزرهای گازی هلیم - نئون آنقدر این هستند که در مدارس و آزمایشگاهها برای آزمایش به کار می‌روند. از دیگر مصارف این لیزرها در صنایع ساختمانی و نمایشهای هنری است. اندازه لیزرهای هلیم - نئون کوچک و نسبت به سایر لیزرها ارزانترند. یکی از لیزرهای چند کاره موجود در بازار (که امروزه در دسترس است) لیزر گازی کربن دی اکسید است.

چندین نوع لیزر گازی کربن دی اکسید نیز وجود دارد، ولی در همه آنها محیط فعال معمولاً خلوطی از کربن دی اکسید، نیتروژن تقریباً یکسان است و لی گاز غالب موجود هلیم است. در گاز خلوط، تقریباً ۱۰ درصد کربن دی اکسید، ۱۰ درصد نیتروژن و بقیه ۸۰ درصد هلیم است. هر یک از سه گاز موجود در لیزر گازی کربن دی اکسید برای منظور خاصی به کار می‌رود، ولی این کربن دی اکسید است که نور لیزری را گسیل میدارد. گاز نیتروژن انرژی را جذب می‌کند و سپس با انتقال این انرژی به مولکولهای کربن دی اکسید در موقع برخورد کمک می‌کند تا مولکولهای کربن دی اکسید برانگیخته شوند. گاز هلیم به انتقالهای گرمایی کمک می‌کند. هم چنین کمک می‌کند تا مولکولهای کربن دی اکسید، به ترازهای انرژی عادی یا حالت پایه خود برگردند.

لیزرهای گازی کربن دی اکسید در مقایسه با انواع دیگر لیزرها بازده بیشتری دارند. در صورتی که خلوط گاز را در داخل لوله لیزر در حرکت نگهداریم و با خنک کننده‌ای سرد کنیم می‌توان لیزر گازی کربن دی اکسید را مدام به کار گرفت. لیزرهای گازی کربن دی اکسید بزرگ می‌توانند تپهایی از نور لیزری به قدرت میلیاردها وات ایجاد کنند. قدرت خروجی خارق العاده آنها قادر است هر ماده‌ای را که تاکنون شناخته شده است چنان بخار کند که به صورت هوای رقیق نا پدید شود.

انواع دیگر لیزرهای کربن دی اکسید ساختارهای متفاوت دارند. مثلاً در بعضی از لیزرهای گازی کربن دی اکسید، جریان گاز به محور لوله عمود است و گاز با آهنگ بسیار سریعتری نسبت به وقتی که گاز از یک انتهای لوله به انتهای دیگر جریان می‌یابد به داخل کاواك لیزر وارد و خارج می‌شود. این آرایش باعث می‌شود که گرمای اضافی به سرعت گرفته شود. این لیزرهای کربن دی اکسید با جریان عرضی به صورت تجاری وارد بازار شده اند و می‌توانند توان لیزری در مرتبه ۱۵ کیلووات ایجاد کنند.

لیزرهای برانگیزش عرضی در فشار جو یا TEA نزدیک فشار جو کار می‌کنند. همان طور که از اسم آنها بر می‌آید، خیلی شبیه لیزر کربن دی اکسید عرضی ساخته می‌شوند. ولتاژ الکتریکی که برای برانگیزش گاز در لیزر TEA به کار می‌رود در امتداد طول لوله لیزر اعمال می‌شود. اندازه لیزرهای TEA در گستره از مدل‌های رومیزی تا لیزرهای بسیار بزرگ قرار دارد. لیزرهای TEA تپهای شدید و کوتاهی با مدت زمان میکروثانیه ایجاد می‌کنند.

در لیزرهای کربن دی اکسید موجبر قطر داخلی لوله لیزر کربن دی اکسید فقط حدود ۲ میلیمتر است. لیزرهای کربن دی اکسید موجبر می‌توانند با ریکه های لیزرنی موج پیوسته را با توان از زیر یک وات تا حدود ۵۰ وات تولید کنند. این لیزرها را می‌توان تنظیم کرد تا طول موجهای ناپیوسته که توسط ترازهای انرژی موجود در مولکولهای گاز کربن دی اکسید گسیل می‌شوند به دست آیند. مزیت عمدی این لیزرها اندازه کوچک و قیمت کم آنهاست.

بعضی از لیزرهای گازی کربن دی اکسید به لیزرهای گاز - دینامیک معروفند. در این لیزرها مولکولهای کربن دی اکسید موقعی که گاز داغ در فضای نزدیک به خلا به سرعت منبسط و سرد شد با قرار گرفتن زیر فشار زیاد برانگیخته می‌شوند.

بعضی از لیزرها به جای چشمی انرژی خارجی با واکنشهای شیمیایی تحریک می‌شوند. در بیشتر لیزرهای شیمیایی اغلب از گاز به عنوان محیط فعال استفاده می‌شود و آنها از نظر طرح شبیه لیزر گاز - دینامیک هستند. در واکنشهای شیمیایی خاصی، فرآورده های آخري واکنش درحالتهای انرژی برانگیخته هستند و قادرند فوتون گسیل دارند. بعضی از لیزرهای شیمیایی می‌توانند تپهای انرژی عظیم همچون ۲۰۰ جیگا وات ایجاد کنند. یک جیگا وات برابر ۱ میلیارد وات است.

بعضی لیزرهای گازی لیزرهای یونی نامیده می‌شوند. این اصطلاح به لیزرهایی اطلاق می‌شود که

در آنها به عنوان محیط فعال از گازهای نادر یونیده استفاده می‌شود.

معمولترین گازها برای این لیزرها آرگون و کریپتون است. نئون و گزnon یونیده نیز برای ایجاد عمل لیزری به نمایش گذاشته شده اند، ولی خیلی معمول نیستند.

هر گاه اتی به قدری برانگیخته شود که یک (تعداد بیشتری) از الکترونهایش خارج شود، یونیده می‌شود. در این حالت اتم یون مثبت است زیرا پروتونهای باردار مثبت در هسته بیشتر از الکترونهای باردار منفی در مدارهای گرد هسته هستند. (اتهایی که الکترونهایی را به دست آورند و در نتیجه بار منفی داشته باشند نیز یون نامیده می‌شوند.)

گازهای داخل لیزر یونی با تخلیه الکتریکی برانگیخته می‌شوندو از آنجا که گازهای یونیده فوق العاده گرمند و جریان الکتریکی خیلی بالاست، می‌شوند. از آنجا که گازهای یونیده فوق العاده گرمند و جریان الکتریکی خیلی بالاست، ماده‌ای که لوله لیزر را تشکیل می‌دهد و الکترودهایی که جریان را برقرار می‌سازند زود خراب می‌شوند. به این دلایل، طراحی لیزرهای یونی با مشکلاتی مواجه است که بازده و استفاده از آنها را محدود می‌سازد. لیزرهای گازی آرگون و کریپتون می‌توانند نور لیزر موج - پیوسته (CW) با گستره توان از چند میلی وات تا ۱۰ یا ۲۰ وات را تولید کنند. لیزرهای گازی آرگون می‌توانند تابش فرابنفش و فرو سرخ و هم چنین تابش آبی، سبز، سرخ و حتی نور سفید ایجاد کنند. توان خروجی لیزرهای کریپتون از لیزرهای آرگون ضعیفتر است ولی از این نظر مفیدند که می‌توانند گستره وسیعتری از طول موجهای نور مرئی را نیز گسیل دارند.

لیزر اگزیمر به دسته‌ای از لیزرهای گازی تعلق دارد که تپهای قدرتمندی به طول زمانی نانو ثانیه در طول موجهای نزدیک یا داخل بخش فرابنفش طیف الکترو مغناطیسی تولید می‌کند.

در این لیزرها از خلوطی از گازها استفاده می‌شود. بیشتر گاز خلوط گازی نظیر هلیم یا نئون است که به انتقال انرژی کمک می‌کند. گاز نادری چشمۀ عمل لیزری است و معمولاً نصف تا ۱۲ درصد کل خلوط را تشکیل می‌دهد. مهمترین گازهای لیزرهاي اگزماير كريپتون فلورايد، گزنون فلورايد، آرگون فلورايد، و گزنون كلرايد هستند. لیزر اگزیتر تپهای با توان بیشتر از یک میلیارد وات ایجاد می‌کند.

لیزرهای مایع

لیزرهایی که از مایعات به عنوان محیط فعال استفاده می‌کنند این مزیت را دارند که از گازها متراکمترند و مایعات را می‌توان به گردش اندادخت و خنک ساخت. در ۱۹۶۶ سوروکین و لانکارد در شرکت IBM در مرکز تحقیقات واتسون اولین لیزر رنگینه ای مایع را به معرض تماشا گذاشتند. از آن به بعد صدها رنگینه فلوئورسنت پیدا کرده‌اند که عمل لیزری ایجاد می‌کنند. رنگینه‌ها می‌توانند باریکه‌های لیزری را در گستره وسیعی از طول موجها گسیل دارند و این مزیت بزرگ را دارند که قابل تنظیم‌اند. استفاده کننده می‌تواند از گستره طول موجهای قابل تنظیم ظریف موجود مناسبترین را برای منظور خود انتخاب کند.

لیزرهای رنگینه ای مایع می‌توانند باریکه‌های لیزری را از حدود ۲۵۰ نانومتر در فرابینفس و تمام طیف مرئی تا ۱۸۰۰ نانومتر در فرو سرخ گسیل دارند.

در لیزر رنگینه ای مایع رنگینه محیط فعال است. رنگینه معمولاً در مایع حلالی مثل الکل یا اتیلن گلوکول (ضدیغ) حل می‌شود. چشمۀ انرژی در لیزر رنگینه ای مایع معمولاً لامپ درخش یا یک لیزر دیگر است. لیزر رودامین G ۶ محیط فعال است و وقتی که نور بر آن بتابد فلوئورسان می‌شود . از لیزر یونی آرگون یا کریپتون می‌توان به عنوان چشمۀ انرژی استفاده کرد.

نوري که ليزر رودامين G ۶ گسيل ميکند در گستره وسعي از بسامدها از ۵۷۰ نانومتر تا ۶۵۵ نانومتر است که نور نارجخي رنگ ۵۹۰ نانومتر را که رنگينه به طور طبيعي در آن فلوئورسان است نيز شامل مي شود. ليزرهای رنگينه اي مثل رودامين G ۶ با استفاده از عدسيهای نوري و منشورها روی طول موج مطلوب قابل تنظيم آند.

ليزرهای رنگينه اي مایع میتوانند تپهای از نور ليزري فوق العاده کوتاه گسيل دارند که با فمتوثانیه ($s^{-15} = 1fs$) اندازه‌گيري می‌شوند. این امر امکان بررسی فرایندهای سریع موجود در طبیعت، مانند واکنشهای شیمیایی را فراهم می‌آورد و مثل این است که حرکت مولکولها بر فیلم به طور موثری منجمد می‌شود. ليزرهای رنگينه اي مایع در طیف نمایی نيز به کار گرفته می‌شوند، روشی که برای بررسی فرایندها فيزيکي و ترازهای انرژي داخل اتمها و مولکولها مورد استفاده قرار می‌گيرد.

ليزرهای نيمرسانا

با نيمرسانا ليزرهایي به کوچکي دانه های نمک می توان ساخت. بعضی مواد مثل مس، آلومینیم، طلا و سایر مواد نظیر پلاستیک، شیشه و لاستیک نمی‌گذارند الکتریسیته از آنها عبور کند اینها نارسانا هستند. نيمرسانا نه نارسانای خوب و نه رسانای خوب الکتریسیته است. خواص آن بين اين دو است. به اين دليل، در شرایط خاصي نيمرسانا میتواند به صورت نارسانا يا رسانا عمل کند.

در ليزر نيمرسانا که ليزر دود نيز ناميده می‌شود، از الکتریسیته به عنوان چشمچشم از استفاده می‌شود. ساختار آن با سایر ليزرهای جامد بسیار متفاوت است وی خيلي شبیه نوع دیگری ليزر نيمرسانا به نام دیود نور گسیل یا LED است. در ليزر نيمرسانا دو نوع ماده نيمرسانا با خواص مختلف کنار هم قرار می‌گيرند تا يك پيوندگاه تشکيل دهند. يك ماده با اتمهای باردار منفی آلايیده می‌شود و نوع n نام دارد. ماده دیگر که با اتمهای باردار مثبت آلايیده می‌شود نوع p خوانده می‌شود.

دو سطح بلور نیمرسانا چنان صاف بریده می‌شوند که بازتاب دهنده باشند. با اندودها نیز می‌توان بازتاب را زیاد کرد. وقتی جریان الکتریکی از لیزر نیمرسانا بگذرد، الکترونهای برانگیخته در پیوندگاه از ماده نوع n به طرف ماده نوع p حرکت می‌کنند و فوتونهایی گسیل می‌شوند. برخلاف LED لیزر نیمرسانا دو انتهای آینه مانند فوتونها را باز می‌تابانند و به داخل نیمرسانا بر می‌گردانند. عمل لیزري وقتی انجام می‌گیرد که جریان الکتریکی آنقدر قوی باشد که لیزر نیمرسانا را پمپ کند.

نوع معمولی لیزر نیمرسانا را از گالیوم آلومینیم ارساناید (GaAlAs) می‌سازند. این لیزر نوری قابل تنظیم را با طول موجهای بین ۷۵۰ و ۹۰۰ نانومتر و با توان میلی وات گسیل می‌دارد. نور گسیلی می‌تواند یا به صورت تپ یا موج پیوسته باشد. گاهی تعدادی لیزر نیمرسانا با باریکه‌های خروجی هفاز را به هم وصل می‌کنند. این آرایه جفت شده فازی می‌تواند تا یک وات توان خروجی ایجاد کند.

ارتباطات: گوش دادن به نور

در ۱۸۸۰، الکساندر گراهام بل فکری را که به عنوان طریق جدید در ارتباطات در ذهن خود داشت به مورد آزمایش گذاشت. تلفنی را که او چهار سال قبل اختراع کرده بود از تیهای الکتریسیته استفاده می‌کرد که برای انتقال صدای انسان در فواصل دور از سیمهای مسی می‌گذشتند. وسیله جدید او از باریکه نور خورشید که در هوا حرکت می‌کند بهره می‌گرفت تا صدا را از محلی به محل دیگر انتقال دهد.

تلفن نوری

تلفن نوری از چند قسمت تشکیل شده بود. در طرف فرستنده امواج صوتی که با صدای انسان ایجاد می‌شند آینه‌ای را به ارتعاش در می‌آوردنده. باریکه ای از نور خورشید که از آینه بازتابیده

شده بود به همان ترتیب ارتعاش می‌کرد. آینه دیگر در طرف گیرنده تلفن نوری، باریکه نوری مرتعش را بر ماده حساس به نور سلنیم بازتاب می‌داد. سلنیم ارتعاشهای نوری را به تپهای الکتریکی تبدیل می‌کرد که همانند تلفن معمولی بلندگو را به ارتعاش در می‌آورد و صدای شخص شنیده می‌شد.

مشکلات تلفن نوری در این بود که در موقع شبانگاه استفاده قرار گیرد و به وضع هوا بستگی داشت. باران، برف، غبار یا مه جلوی ارتعاشهای باریکه نوری را می‌گرفت و انتقال ناممکن می‌شد. با وجود این، الکساندر گراهام بل فکر می‌کرد که تلفن نوری یکی از بهترین نظرات اوست و وی بر این باور بود که بالاخره روزی بشر از باریکه‌های نوری برای ارتباط در فواصل دور استفاده خواهد کرد.

هم نور و هم الکتریسته به صورت ارتعاش یا موج حرکت می‌کنند. البته، امواج نوری نسبت به امواج الکتریکی طول موجهای بسیار کوتاه‌تر و بسامدهای بسیار بالاتری دارند. هر چه بسامد بالاتر باشد جای برای انتقال اطلاعات بیشتر است. به این دلیل، با استفاده از امواج نوری نسبت به الکتریسته که در سیمهای مسی حرکت می‌کند اطلاعات بسیار بیشتری را در ثانیه می‌توان انتقال داد.

به عنوان مقایسه ای دیگر امواج الکترومغناطیسی اطلاعات را در هوا به صورت ارتباط رادیویی یا تلویزیونی انتقال می‌دهند. امواج رادیویی AM استاندارد، ارتباط را در بسامد چند هزار هرتز صورت می‌پذیرد. بر عکس بسامد نور حدود ۱۰۰ میلیون بار بزرگتر از امواج رادیویی در ارتباط رادیویی FM است.

در سالهای ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰ ارتباطات راه دور با باریکه نوری ممکن شد. با اختراع لیزر یک چشمۀ نور درخشنان و همدوس در دسترس قرار گرفت که می‌توانست سیگنالها را به ماه، سیارات دور، و حتی دورتر به فضا بفرستد. همچنین در این دوره تارهای نوری کامل شدند که می‌توانستند نور لیزر را بدون اعوجاج

یا اتلاف روشنایی، روی زمین به فوائل دور بفرستند.

ارتباط لیزری در فضای خارج بدون جو خيلي کارآمد شده است. مثلًا سازمان ملي هوانوردي و فضائي امريكا (ناسا) لیزر گازی آرگون را تکامل بخشید که می توانست سیگنالهایی به ماهاواره ای بفرستد که در مداری می چرخید و به آشکار ساز باريکه لیزری مجهز بود، يعني کاشف ۳۶ که در ژانویه ۱۹۶۸ پرتاب شده بود. لیزر در مرکز پروازهای فضائی گودارد در شهر گرین بلت، ایالت مریلند مستقر بود و اطلاعات را باريکه های نور لیزری از طريق فضا به آشکار ساز ماهاواره می فرستاد. پیامها به شكل باريکه های لیزری دریافت و پس از تبدیل به بسامدهای رادیویی به زمین خابره می شد.

نیروی هوایی امريكا ارتباطات لیزری با ماهاواره را چنان تکامل بخشید که می توانست جابه جایی داده ها را با آهنگ یک ميليون بايت اطلاعات در ثانیه انجام دهد. اين امر داراي اين مزیت است که پارازیت انداختن در آن ناممکن می شود و برای انتقال اطلاعات مهم یا محترمانه ايني كامل را فراهم می آورد. داده ها می توانند بين ماهاواره ها، زمین و ماهاواره، از ماهاواره به زمین یا کشتی به کشتی انتقال یابند.

تارهای نوری را چگونه می سازند؟

تار نوری شیشه اي را از سیلیسیم می سازند، همان ماده اي که برای ساختن ریز تراشه اي به کار می رود. سیلیسیم جزء اصلی ماسه است و از این رو به وفور یافت می شود. تار نوری نغزی از شیشه در داخل و لایه اي به نام غلاف در خارج دارد.

غلاف نیز از شیشه است که کمی با مغزی تفاوت دارد. غلاف مثل آينه عمل می کند و باريکه نوری را که در تار نوری حرکت می کند با بازتاب کلی به داخل مغزی تار بر می گرداند. باريکه نور لیزر که در تار نوری حرکت می کند روشناییش تلف نمی شود.

تارهای نوری بر سیمهای مسی که برای حمل صد و اطلاعات یا انتقال داده ها به کار می‌روند مزیتهای زیادی دارند. اطلاعاتی که توسط باریکه لیزر در طول یک تار نوری میتوان فرستاد خیلی بیش از اطلاعاتی است که می‌توان توسط الکتریسته در طول یک سیم مسی ارسال داشت. یک تار نوری نتها همان مقدار اطلاعاتی را می‌تواند حمل کند که یک کابل تلفن حاوی ۲۵۶ جفت سیم حمل می‌کند. یک قرقره تار نوری با حدود ۲ کیلوگرم (۴/۵ پوند) وزن می‌تواند همان تعداد پیامی را بفرستد که ۲۰۰ قرقره سیم مسی به وزن بیشتر از ۸ تن می‌فرستند!

تارهای نوری را در اتاقهای تمیز خاصی تهیه می‌کنند که در آنجا هوا پاکیزه و کوچکترین ذرات غبار آن گرفته شده است. فرایند ساخت به اصلاح شده نشست شیمیایی بخار معروف است. یک لوله شیشه ای توخالی روی ماشینی سوار می‌شود که آن را حول محور درازش می‌چرخاند. مشعلی در امتداد لوله له جلو و عقب حرکت و آن را تا ۱۶۰۰°C می‌کند.

در همین زمان گاز خاصی وارد لوله می‌شود. لایه نازکی از گاز روی رویه داخلی دیواره لوله می‌نشیند. برای افزودن لایه های مورد نظر روی شیشه، گازهایی از انواع متفاوت را وارد لوله می‌کنند. وقتی که این فرایند کامل شد، گاز را از لوله خارج می‌کنند. گرمای شعله مشعل را تا ۲۰۰۰°C بالا می‌برند، و لوله تو خالی فرو می‌ریزد و به شکل میله شیشه ای توپر به نام پیش ساخت در می‌آید.

پیش ساخت، پس از سد شدن برای یافتن هرگونه نقص احتمالی با لیزر مورد بررسی قرار می‌گیرد. اگر پیش ساخت بی نقص بود در کوره خاصی دوباره تا ۲۲۰ گرم می‌شود. پیش ساخت ذوب می‌شود و می‌تواند به تار نوری نازکی مثل تار عنکبوت کشیده شود. برای محافظت تار آن را فوري با پلاستيك پوشش می‌دهند. تار نوری کشیده شده ممکن است تا بیشتر از ۱۰ کیلومتر درازا داشته باشد. تار روی قرقره ای پیچانده می‌شود و توسط مهندسین کنترل کیفیت قبل از انبار شدن مورد امتحان قرار می‌گیرد.

اگر چه تار نوري شکستني به نظر مي‌رسد، ولي از فولاد مقاومتر است و مي‌تواند تا بيشتر از ۶۰۰ پوند بر اينج مربع نيري كششی را تحمل کند. بر خلاف شيشه معمولي، تارهای نوري شکننده نيسند و به آسانی شکسته نمی‌شوند. تار نوري آنقدر قابل انعطاف است که اگر به آن گره شلي رده شود باز هم نور ليزري را بدون هيج نقطه ضعفي عبور مي‌دهد.

از اوائل دهه ۱۹۷۰ ليزرهای دیودی نیمرسانای حالت جامد ظاهر شدند. این ليزرهای از بلورهای گالیم ارسناید می‌سازند. این بلورها از سر سنجاق کوچکترند، در واقع آنقدر کوچک که دانشمندان در مورد استنشاق تصادف آنها شوخي می‌کنند. این بلورهای ظریف وجوه صیقل شده دارند که به جای آينه های تشدیدکننده ليزرهای بزرگتر است. ليزرهای دیود نیمرسانا باريکه پيوسته اي از نور ليزرهای اجداد می‌کند که می‌تواند با تار نوري به نازکي مو متصل شود. این ليزري است که در بيشتر دستگاههای خبراتی با تار نوري مورد استفاده قرار می‌گيرد.

مزیت تارهای نوري در ارتباطات

دستگاه ارتباطات با تارهای نوري مزیتهای زیادي دارد. سیگنالهای الکترونی که در سیمهای مسی معمول در خطوط تلفن انتقال می‌یابند به علت تداخل سایر وسائل التریکی، نوفانهای آذربخشی با خطوط قدرت دچار اشکال می‌شوند. این امر می‌تواند باعث نوفه استایتك و سایر نوفه اي در خط تلفنی شود که «ارتباط ضعیف» را سبب می‌شود که همه گاهی آنرا آزموده ايم. امواج نوري تحت تاثیر وسائل الکترونی چاور قرار نمی‌گيرد. و از اين رو صوت بدون تداخل انتقال می‌يابد.

تاسيسات خطوط تلفنی با تار نوري کم هزينه ار از دستگاه با سیم مسی است تارهای نوري فقط به تکرار کننده هایي نياز دارد که تقریبا هر ۱۱۰ کیلومتر يکبار سیگنالها را تقویت کنند. در دستگاه با سیم مسی، در هر ۱/۶ کیلومتر به این تکرار کننده ها احتیاج است تا سیگنالها را در طول خط

تقویت کنند. به علاوه، از آنجا که در یک جفت تار نوری نخ مانند می توان به همان اندازه دسته ای از ۲۵۶ جفت سیم مسی اطلاعات را منتقل کرد دستگاههای با تار نوری به فضای کمتری نیاز دارند. دستگاههای تار نوری همچنین سبکترند و کار کردن با آنها برای کارگران آسانتر است.

برای انتقال اطلاعات حیاتی یا سری دستگاههای ارتباطات تار نوری بر دستگاههای سیم برتری دارند. مثلاً، در اطلاعات نظامی که به این طریق ارسال شود نمی توان بدون آشکار شدن پارا زیت انداخت یا به آنها گوش داد، و خطوط انتقال برقرار شده را دشمن نمیتواند با آشکار سازهای فلزی نظیر دستگاه سیم مسی جایابی کند همچنین دستگاهها تار نوری را می توان در محلی نزدیک تدارکات جنگی یا نواحی مخازن سوخت قرار داد بدون اینکه از ایجاد جرقه که گاهی با الکتریسته جاری در سیمهای مسی پیش می آید ترسی وجود داشته باشد.

در تجهیزات خابراتی مرکز فضایی کندي در فلوریدا از تارهای نوری استفاده شده است. این امر شامل مرکز کنترل شاتل فضایی و ساختمانها عملياتي برای مجتمعهای پرتاب نیز می شود. کامپیوتراهای فرماندهی دفاع هوایی امریکای شمالی واقع در چین مانتن کلرادو با تارهای نوری به هم متصلند و اطلاعات راداری از اکناف دنیا پردازش می یابند. به علاوه، ارتش امریکا در دستگاههای خابراتی زمینی نیز از تارهای نوری استفاده می کند.

بسیاری از دستگاهها برای ارتباط داخلی محوطه های کامپیوتري به دستگاههایی با تار نوری مجهزند. در دانشگاه پیتسبورگ، دانشجویان می توانند اطلاعاتی را از سایر کامپیوتراها، کلاسها، یا کتابخانه توسط شبکه تار نوری که برای این مقاصد مستقر شده است به دست آورند.

روشن است که ترکیب تکنولوژی لیزرها و تارهای نوری دنیای خابراتی ما را به مقدار زیادی گسترش داده است.

لیزرها جراحی را دگرگون میکنند

یکی از مهمترین استفاده های امروزی لیزر در جراحی است. لیزرها به واقع بسیاری از عملهای سنتی را دگرگون کرده اند، به علاوه روشهای کاملاً جدیدی را برای درمان توسط جراحی امکانپذیر ساخته اند. چند عارضه جدی چشم انسان از جمله آب مروارید، آب سیاه و انواع مختلفی از آسیبها شبكیه می توانند باعث کوری شوند. امروزه بسیاری از این عارضه ها را می توان با جراحی توسط لیزر تصحیح کرد. همچنین، لیزرها جراحان را قادر ساخته اند تا با ضایعات و ناراحتی بسیار کمتری برای بیمار انواع زیادی از عملهای جراحی را روی تقریباً هر قسمی از بدن انسان انجام دهند.

جراحی لیزری چشم :

بازگرداندن نعمت بینایی

لیزرها وسائل دقیقی هستند که می توانند بدون بریدن یا اخلال در سایر قسمتهای چشم برای دستیابی به بافت‌های عمقی داخل چشم به کار می‌روند. کوچکترین چاقوی جراحی معمولی برشهایی به پهنای سر سنجاق ایجاد می‌کنند و این به بافت‌های مجاور صدمه می‌زند. بازیکه لیزری می‌تواند برشه به بازیکی پهنای یک سلول ایجاد کند. چون وسیله عملًا با محل جراحی ظریف تماش ندارد. به بافت‌های مجاور آسیب نمی‌رساند. تپهای لیزر چنان سریع اند شاید هزار تا در ثانیه به طوری که بیمار برای مژه زدن و احساس درد فرست پیدا نمی‌کند.

چشم پزشکانی که جراحی روی چشم را انجام می‌دهند به مردمک به منزله یک دریچه طبیعی نگاه می‌کنند که نور لیزر از آن می‌تواند وارد شود. به علت اینکه احتیاجی نیست که خود چشم بریده و باز شود، خطر احتمالی عفونت و درد کم است. معمولاً جراحی لیزری روی چشم را می‌توان در مطب دکتر یا به طور سرپایی در بیمارستان انجام داد. اغلب بیماران در همان روز می‌توانند فعالیتهای عادی خود را از سر گیرند.

یکی از ناراحتیهای جدی چشم آب مروارید است که باعث تیره شدن عدسی روشن و شفاف چشم می‌شود.

بیمار نشانه های آن را مثل «نگاه کردن از پشت پنجره ای که روی آن آب صابون ریخته باشند» توصیف می‌کند.

در جراحی سنتی آب مروارید، به جای عدسی چشم عدسی مصنوعی قرار میدهد. یک برش میکروسکوپی نیم دایره ای در لبه پوشش عدسی داده می‌شود. عدسی به آرامی تعویض و دهانه با جخیه های ظرفی دوخته می‌شود.

در بعضی از بیماران آب مروارید، ممکن است بخش عقب پرده ای که عدسی تعویض شده را احاطه کرده است چند بار پس از جراحی اصلی تیره شود. با روشی که به پوشش برداری خلفی معروف است. با دوازده تا چیزی بیشتر یا کمتر خال سوز یک میلیاردیم ثانیه ای نور فروسرخ شدید از لیزر نئودیم: ایتریم آلومینیم گارنت (Nd:YAG) روزنه ای در پرده تار پدید می‌آورند و دید واضح را بر میگردانند.

در این شکل تکمیل جراحی آب مروارید فقط نوک باریکه لیزر فروسرخ که به دقت کانونی شده باشد آن قدر انرژی دارد که سولهای تیره شده را بخار کند و به سایر بافت‌های چشم آسیب نرساند. در پرده پشت عدسی چشم وجود ندارد و از این رو بیمار در جریان عمل دردی را حس نمی‌کند.

آب سیاه، نوعی بیماری است که بنابر ارزیابی اجمن علمی چشم پزشکان امریکا از هر صد نفر امریکایی بالای ۳۵ سال دو نفر به آن مبتلا می‌شوند، این بیماری علت اصلی کوری در امریکاست. مشخصه بیماری این است که فشار مایع در چشم بیش از حد زیاد می‌شود. معمولاً مایع روشن داخل چشم در کانالهای باز به طور مدام می‌گردد. در بیماری که آب سیاه دارد این کانالها مسدود و مایعات جمع می‌شوند. اگر بیماری درمان نشود فشار اضافی مایع به عصب بینایی صدمه می‌زند. این عصب را هی است که آنچه را که می‌بینیم برای تفسیر به مغز هدایت می‌کند.

چشم پزشک می‌تواند با استفاده از لیزر Nd:YAG روزنه ای باز کند تا مایعات داخل چشم تخلیه

شوند. کاستند فشار زیادی از روی عصب بینایی مانع آسیبی می شود که مسبب کوری ناشی از آب سیاه است.

استحاله لکه ای بیماری دیگری است که عمدۀ ترین علت کوری در اشخاص بالاتر از سن ۶۵ سال است. این بیماری چند میلیون امریکایی را مبتلا کرده است و با بالاتر رفتن سن متوسط در امریکا این بیماری بیشتر به چشم می خورد.

جدار داخلی و خلفی چشم انسان با بافت ظریف حساس به نور به نام شبکیه پوشیده شده است. تصاویری که می بینیم روی شبکیه تشکیل می شوند و اعصابی که می توانند تصویر را حس کنند اطلاعات را توسط عصب بینایی به مغز می فرستند.

حساسترین بخش شبکیه لکه است . این بخش به جزئیات بصری صد بار حساستر از بخش‌های دیگر شبکیه است. گرچه قطر لکه از $0/25$ سانتیمتر کمتر است ولی برای دید مستقیم که برای مشاهده کامل موقع انجام کارهای ظریف لازم است مثل خوانده حروف ریز یا خیاطی، راندن اتومبیل یا حتی تشخیص صورت اشخاص بسیار اهمیت دارد.

استحاله لکه ای دید مرکزی را از بین می برد. افرادی که دچار این بیماری اند از کم شدن تدریجی دید مرکزی واضح و کانونی رنج می برنند در حالیکه دید حیطی یا کناری آنها بی عیب می ماند . نتیجه این می شود که خطوط مستقیم کج و تغییر شکل یافته و تار به نظر می آیند و در مرکز دید بیمار ناحیه تاریکی ظاهر می شود.

استحاله لکه ای به دو شکل است. یکی شکل خشك نام دارد و فعلاً معالجه ندارد. ولی حدود ۱۰ درصد بیماران استحاله لکه ای دچار شکل مرطوب این بیمار هستند. به دلایلی که هنوز شناخته نشده اند، در این شکل بیماری رگهای خونی جدیدی زیر شبکیه رشد می کنند. این رگهای خونی جدید گاهی نشت می کنند و باعث تخریب و زخم شدن لکه می شوند.

با یافته های اخیر، علل استحاله لکه ای به شکل مرطوب را اغلب با جراحی با لیزر آرگون می

توان برطرف کرد. باریکه سبز لیزر آرگون به خوبی توسط اجسام سرخ رنگ از جمله سلولهای خون جذب می‌شود. باریکه به جای تبخیر بافت آن را گرم می‌کند. از این رو باریکه لیزر با انعقاد نوری یا جوش دادن رگهای خونی غیر عادی نشت را که به آسیب غیر قابل برگشت لکه منجر شود متوقف می‌کند.

در بیمارانی که رگهای خونی غیر عادی در پشت لکه پراکنده نشده اند. نازکی باریکه لیزر آرگون امکان می‌دهد که جراح بدون آشفته کردن بیشتر شبکیه یا سایر قسمتهاي چشم فقط رگهای خونی غیر عادی را ردمان کند. جراحی فقط چند دقیقه وقت می‌گیرد و تنها به بیهوشی موضعی نیاز دارد.

در حدود سه تا از چهار بیمار مبتلا به شکل مرطوب استحاله لکه ای، تکثیر رگهای خونی غیر عادی پشت لکه آنچنان پراکنده است که چشم پزشک نمی‌تواند تصمیم بگیرد که باریکه لیزر را کجا متوجه کند هر بار که باریکه لیزر به شبکیه برخورد کند، تکه کوچکی از پرده را از بین می‌برد. وقتی که رگهای خونی غیر عادی خیلی پراکنده باشند، درمان با لیزر آرگون آسیب زیدی به دید بیمار می‌زند و توصیه نمی‌شود.

دو تا از پژوهشگران دانشکده پزشکی دانگاه جان هپکینز درگیر این مسئله بوده اند. نیل برسلر و سزان برسلر سعی کرده اند که با استفاده ای لیزر کریپتون و لیزر رنگینه ای قابل تنظیم به درمان آزمایشی نقش شبکه مانند روی شبکیه دست بزنند. باریکه لیزری را متوجه نقاط ریز میکروسکوپی روی شبکیه می‌کنند که فقط ۱۵۰ میکرون از هم فاصله دارند. این نوع درمان که شبکیه میخکوبی به تخته است به تعداد قابل توجهی از رگهای خونی غیر عادی حمله می‌کند و لی به بیشتر شبکیه آسیب نمی‌رساند.

برسلرها از نتایج این آزمایش روی بیمارانشان دلگرم شدند. در بعضی از بیماران آنها نشت از رگهای خونی غیر عادی کاملاً متوقف شد. با وجود این باید این درمان آزمایشی را روی بیماران خیلی زیادی امتحان کرد تا سودمند بودن آن اثبات شود.

علاوه بر اینکه استحاله لکه ای به سن مربوط است، بیماری دیگری به نام عارضه قارچی چشم نیز می تواند سبب رشد غیر عادی رگهای خونی پشت شبکیه شود و به لکه آسیب رساند. این بیماری در جنوبهای جنوب شرقی و غرب امریکا که قارچهای مسبب آن وجود دارند پیش می آید. اگر تشخیص و لیزر درمانی زود انجام گیرد می توان از آسیب جدی دید جلوگیری کرد. تخمین زده می شود که اگر قبل از اینکه لکه آسیب زیادی ببیند بیماری تشخیص داده می شود حدود ۲۰۰۰ مورد در سال را می توان با لیزر آرگون با موفقیت درمان کرد.

علت عمدۀ دبگر کوری رتینوپاتی دیابتی (عارضه غیر آماسی دیابتی شبکیه) است. بنابر آمار انسیتوی ملی چشم امریکا تقریباً نیمی از بیماران مبتلا به مرض قند حداقل از عارضه دیابتی شبکیه به طور خفیف رنج می برند. با پیشرفت بیماری در مبتلایان مرض قند ممکن است رگهای خونی روی شبکیه یا درون آن رشد کنند و وقتی که این رگها خونریزی کردند، بیمار با خرابی و زخم شدید شبکیه روبه رو می شود. در اینصورت نیز درمان فوری با لیزر می تواند خونریزی را بند بیاورد و مانع کم شدن دید بیمار شود.

لیزر آرگون برای اصلاح انفصالمها و پاره گیهای شبکیه نیز مفید است. پاره گیهای شبکیه ای وقتی پیشش می آید که جخشی از شبکیه از پرده نگهدارنده در عقب چشم جدا شود. پاره گیهای شبکیه ای سوراخهایی به شکل نعل اسب در شبکیه است . اینها بر اثر حادثه یا ضربه به سر پیش می آیند. انفصالمها یا پاره گیها دید عدی را ختل می کنند و ممکن است به بخش مرکزی پر از مایع خونریزی کنند. هم لیزر آرگون و هم لیزر کریپتون گرما تولید می کنند و با اسفاده از آنها و با خال جوش می توان شبکیه را به جایش برگرداند و مانع خونریزی شد.

پوشش شفاف جلوی چشم قرنیه نام دارد. نوری که وارد چشم عادی می شود با قرنیه و عدسی چشم طوری خمیده می شود که تصویر تشکیل شده وقتی به شبکیه در عقب چشم می خورد کاملاً واضح است. ولی بسیاری از

افراد نزدیک بین یا دور بین هستند یا آستیگماتیسم دارند . به این دلایل، برای تصحیح به عینک یا عدسیهای تماسی احتیاج دارند.

افراد نزدیک بین برای دیدن اجسام دور در زحمت اند. پرتوهای نوری که وارد چشم آنها می شود به جای اینکه مستقیماً روی سطح حساس به نور کانونی شود در جلوی شبکیه کانونی می شود. این وضع به این علت است که اخنای عدسی یا قرنیه چشم آنها شبب زیادی دارد یا کره چشم خیلی دراز است. دروبیغی درست عکس این است. افراد دوربین مشکل واضح دیدن اجسامی را دارند که نزدیک آنهاست. در این مورد اخنای قرنیه یا عدسی شبب کافی ندارد یا کره چشم خیلی کوتاه است . نور یکه وارد چشم می شود به جای اینکه مستقیماً روی سطح شبکیه کانونی شود پشت آن کانونی می شود.

در روشهای به نام برش شعاعی قرنیه چاقوی معمولی برای ایجاد چندین برش کوچک در قرنیه به کار می رود. شکافهای ظریف اخنای قرنیه را کمی تخت می کنند. امید این است که به این ترتیب نزدیک بینی بیمار تصحیح شود. ولی، مطالعات منتشر شده در شماره ۲۲ فوریه ۱۹۹۰ مجله انجمن پزشکی امریکا حاکی از این است که در بیش از نیمی از موارد چشمها مورد درمان، بیش از حد لازم یا کمتر از حد لازم تصحیح می شوند.

مشکلات برخورد شده در برش شعاعی قرنیه به این دلیل پیش می آیند که با چاقوی جراحی نمی توان برشهای با اندازه و شکل کاملاً مناسب و سازگار ایجاد کرد. به علاوه بافت تشکیل شده در جای زخم در طول التیام برش جراحی ممکن است شکل نهایی مورد نظر برای قرنیه را تغییر دهد.

هم اکنون لیزرهای اگزیم فرابینفس سرد را برای شکل دادن به سطح قرنیه فقط یک چشم در افراد نزدیک بین به کار گرفته اند ، ولی این امر در مراحل آزمایشی است. این روش برش قرنیه با شکست نور نامیده می شود. (چشم دیگر باید با پذیرش اداره غذا و دارو منتظر نتایج این روش باند) برشهایی که توسط این نوع باریکه لیزر پرانرژی

ایجاد می‌شود می‌تواند بدون ایجاد گرما ذراتی با اندازه سلول را از بافت بردارد. شکافهای حاصل در قرنیه کاملاً در جای خود قرار دارند و دقیقاً یک شکل اند. از آنجا که لیزر اگزیم آسیب بسیار کمی در بافت اطراف ایجاد می‌کند، تشکیل بافت جای زخم در طول التیام به حداقل می‌رسد.

جراحی عملی شکل دهی قرنیه با لیزر اگزیم کمتر از یک دقیقه طول می‌کشد و بی درد است. در مرکز چشم پزکی دانشگاه لوئیزیانا در نیوارلئان زمان آماده شدن حدود ۱۵ دقیقه است. پس از اینکه بیمار کمی آرام گرفت، کامپیوترا متصل به لیزر با شکل قرنیه بیمار برنامه ریزی می‌شود.

پزشکان از لیزرهای اگزیم برای اجرا تعدادی شکاف لازم و در جای کاملاً معین در قرنیه برای تکمیل عمل استفاده می‌کنند. قرنیه ممکن است پس از این عمل یک روز درد کند و بستن چشم نیز برای ۲۴ نا ۴۸ ساعت پس از جراحی ضروری است.

پژوهشگران دانشگاه جان هاپکینز در بالتیمور و نیز مرکز چشم پزشکی دانشگاه ایالتی لوئیزیانا بیماران نزدیک بین را به وسیله تراش با لیزر اگزیم درمان کرده اند. اگر چه نتایج تجربی دلگرم کننده به نظر می‌رسد، ولی مطالعات بیشتری باید انجام گیرد تا مؤثر بودن و اینی این روش تضمین شود. دکتر والتر اشتارک از دانشکده پزشکی جان هاپکینز می‌گوید که استفاده خیلی وسیع از لیزرها در تصحیح نزدیک بینی و دور بینی هنوز عجولانه است زیرا مطالعات اولیه مبین این است که قرنیه های تارش داده شده بیشتر به شکل پیشین خود بر می‌گردند.

بنابر گزارش دکتر اشتارک چندین بیمار دارای زخمهای قرنیه ای با موفقیت با لیزر اگزیم درمان شده اند. در بعضی از بیماران، تنها راه دیگر پیوند قرنیه است، که عملی پر هزینه است و دهندگان مناسب با قرنیه های سالم نیز بسیار کم اند.

به علاوه در آینده، بنا به گفته مارگریت مک دونالد از مرکز چشم پزشکی LSU امکان برش قرنیه

به طوری که اجسام دور را از بالا و اجسام نزدیک را از زیر کانونی کند و نوعی کره چشم دو کانونی به وجود آورد نیز وجود دارد.

آستیگماتیسم از به وجود آمدن فرورفتگیها و برآمدگیها ریز بر سطح قرنیه عارض می‌شود. در این وضع دید تار می‌شود زیرا نامنظمیها سطح قرنیه پرتو های وارد به چشم را خمیده می‌کند و مانع می‌شود که آنها تصویری کاملاً واضحی روی شبکیه تشکیل دهند. دانشمندان در امریکا و آلمان جراحی با لیزر اگزیر را روی بیماران انجام می‌دهند تا برآمدگیها و فرورفتگیها را روی قرنیه بیماران را که باعث آستیگماتیسم می‌شود صاف کنند. ثابت شده است که یک رشته برش به شکل T که با لیزر انجام گیرد در صاف کردن نامنظمیها قرنیه مؤثر است. همه نتایج هنوز گزارش نشده است و قبل از اینکه این روش عمل متداول شود به ازمایشها کلینیکی بیشتری احتیاج است.

ثبت با لیزر

دیسکهای فشرده (CD) و دیسکهای ویدئویی فشرده (CDV) روشای جدید انقلابی برای ذخیره سازی و انتقال صدا، تصاویر و اطلاعاتند. در این تکنولوژی از باریکه های لیزر هم برای ثبت یا رمز گذاری اطلاعات روی دیسکها فشرده و هم جهت «خواندن» یا بازنواخت اطلاعات ذخیره شده استفاده می‌شود.

CD و CDV

دیسک فشرده از جهاتی شبیه صفحه گرامافون و از جهاتی بسیار متفاوت است. مثلاً شیار روی صفحه گرامافون مارپیچ مدارمی است که موقع پخش صفحه از ابتدا تا انتهای آن توسط سوزن گرامافون تعقیب می‌شود. دیسک فشرده اطلاعات یا موسیقی را روی دایره های هم مرکزی با میلیاردی دست انداز به نام رگه (پیت) رمز گذاری می‌کند. رگه ها توسط لیزر بر دیسک حک می‌شوند و بعداً موقع پخش دیسک آنها باریکه لیزري با هوشی را که به دیسک می‌تابد قطع و وصل می‌کنند.

رگه روی CD فقط ۰/۰۰۰۵ سانتیمتر پهنا و ۰/۰۰۰۱ سانتیمتر عمق دارد. رگه های ظریف توسط باریکه لیزری نازک و بسیار دقیق «خوانده» می شوند. چون رگه ها فوق العاده کوچکند، می توانند در فضای کوچکتر شامل اطلاعات بسیار بیشتری باشند. در دیسک فشرده پنج ویک چهارم اینچ در داخل شعاع ۳۳ میلیمتری بیشتر از ۲۰،۰۰۰ رد از رگه ها وجود دارد. به این دلیل نام فشرده برای CD ها با اسم مسمی ای است و اندازه آنها فقط یک ششم اندازه صفحه های گرامافون است. در یک طرف CD می توان تا ۷۴ دقیقه موسیقی یا اطلاعات ضبط کرد.

مثل ارتباطات راه نوری رگه های روی CD معرف اطلاعات به شکل رمزهای دودویی اند. برای ثبت اطلاعات، موسیقی یا تصاویر ویدئویی روی دیسک آنها رقمی می شوند. در مورد موسیقی، صدا با آهنگ ۴۴۱۰۰ مرتبه در ثانیه نمونه برداری می شود (بیشتر از دو برابر ۲۰۰۰ که بالاترین بسامد قابل شنیدن توسط گوش انسان است) و هر نمونه ۱۶ رقم دودویی یا بایت می شود. اگر موسیقی با دو کانال استریو ضبط شود، هر ثانیه صدا نایانگر ۱/۴ میلیون بیت اطلاعات روی CD است. وقت حیرت آور ضبط صدا روی CD به آن دلیل ممکن است که میلیونها بیت اطلاعات را می تواند نگهدارد.

وقتی که CD پخش می شود، باریکه لیزر از پایین به دیسک می تابد و از لایه شفاف و نازک محافظ روی دیسک می گزارد و روی لایه نازک آلومینیمی بازتابدهنده یا سطح سیگنال کانونی می شود. روی سطح که در آنجا بیت ها ثبت شده اند قطر باریکه لیزری فقط ۱/۷ میکرون است. حتی اگر لایه شفاف روی دیسک غبار آلود یا خراشدار باشد، باریکه لیزری چنان ظریف کانونی می شود که بیشتر این آلایشها بر یفیت پخش اثری ندارند زیرا آنها کانونی نیستند.

دیسکهای فشرده با رمز تصحیح خطای داخلی ساخته می شوند. خطاهای ممکن است کاتوره ای باشند. مثل آنهایی که موقع تولید دیسک در وقت برش دیسک یا پوشش روی دیسک پیش می آینند و دقیق نیستند. خطاهای ممکن است از خراشهای شدید یا غبار سنگین

روي ديسک ناشی شوند. با فرایندي به نام درونیابی، بیت های نادرست اطلاعات موجود در پس و پیش دسته بیت های اطلاعاتی بر آورد می شوند. سطح ديسک فشرده باید کاملا به باریکه لیزری که آن را می خواند عمود باشد. در غیر اینصورت صدا به علت اینکه نور لیزر کج می رود اعوجاج خواهد داشت. کج رفتن گاهی ناشی از این است که ديسک با جذب رطوبت تاب بر میدارد. به اين دليل ديسکهاي فشرده با ماده اي که در مقابل لطمه رطوبت كمتر آسيب پذير باشد به طور تزريقي رخته می شود.

پخش کننده ديسک فشرده صدا را با سرعتا ۱/۲ متر بر ثانие پخش می کند و برای اينکه اين سرعت ثابت بماند، وقتی که لیزر نزدیک مرکز ديسک را «مي خواند»، صفحه گرдан پخش CD ، ۴۵۸ دور در دقيقه می گردد. وقتی که باریکه لیزری به طرف خارج حرکت میکند. سرعت صفحه گردان به تدریج تا ۱۹۷ دور در دقيقه کند می شود.

CD ها علاوه بر صافی صدا مزایای زياد دیگري نيز دارند. چون لیزر بدون اينکه با ديسک تماس داشته باشد CD را از ميان پوشش شفاف «مي خواند»، CD ها مثل صفحه هاي گرامافون معمولي که با سوزن کار می کند زود خراب نمي شوند. افزون بر آن نوфе سطحي، خشخش، صدای بامب بامب، يا تلق تلق يا اعوجاج صدا در اثر نشستن خاک روی ديسک وجود ندارد . خود لیزر نيز دها بار بيشتر از الماس پیکاپ گراکافون دوام دارد.

CD ها ديسکهاي فشرده اي هستند که هم صدا و هم تصوير را ضبط می کنند. ۱۲CDV اينچي نيز شبيه صفحه گرامافون است ولي عملاً با آن بسيار متفاوت است . اطلاعاتي که باید ضبط شود در رگه ها کوچك ميروسکوپي در شارهای هم مرکز روی CDV با باریکه لیزر آرگون رمز گذاري می شود. در اين مورد داده ها باید به صورت سه نوار جداگانه ثبت شوند: دو تا برای صدای استريوفونيک و يكی برای تصوير ويدئويي رنگي. وقتی که CDV با ۱۸۰۰ دور در دقيقه می چرخد، باریکه لیزر رگه هاي روی ديسک را

«میخواند» و اطلاعات رمز گذاری شده برای ایجاد صدا و تصاویر رنگی ضبط شده روی دیسک به سیگنالهای الکتریکی تبدیل می‌شوند. CDV حفاظ مضاعف دارد تا از آسیب رطوبت در امان باشد. همان مزایای دقت و عمر طولانی CD را دارد.

مزیت دیگر CD‌ها و CDV‌ها در این است که شنونده می‌تواند با دقت بسیار از یک آهنگ روی CD به آهنگ دیگر پرش کند. در مورد CDV‌ها استفاده کننده می‌تواند به طور دقیق به همان نمای ویدئویی و صوتی که رها کرده بود برگردد. دیسکهای ویدئویی مزایایی دارد مثل جدول محتویات با فهرست فصلها به طوری که استفاده بتواند به طور دقیق محل مورد نظر را روی دیسک پیدا کند.

لیزر در صنعت

لیزرها ابزار قدرتمندی هستند که کاربردهای زیادی در صنعت دارند. لیزرها برای برش دادن، سوراخ کردن، جوش دادن، قلمزنی، و عمل آوردن گرمایی تعداد زیادی از مواد به کار می‌روند. از لاستیک نرم تا سرامیکها شکننده و حتی سخت ترین ماده شناخته شده یعنی الماس جزء این مواد قرار دارند. تمرکز توان زیاد و دقت عمل باریکه لیزرهای بسیار کارها را موثرت و ارزانتر از هر روش دیگری انجام می‌دهد.

رشد برق آسای حجم کار

لزوم ایجاد سوراخ در صنعت امر پیش پا افتاده ای است. ایجاد سوراخ در اقلامی به نرمی پستانک بطری نوزاد با نور لیزر صورت می‌گیرد. بسیار از اقلام به سوراخهایی نیاز دارند که استفاده کننده بتواند آنها را با پیچها یا میخهایی یه هم سوار کند. به علاوه در صنایع چرم و کاغذ سوراخ کردن کار روزمره است. لیزرهای توانند سوراخهایی صاف، کاملاً گرد، بدون خرده یا دندانه بوجود آورند.

تپهای لیزر یاقوت، با سرعت بدون رقیب، می‌توانند در الماس سوراخهایی با اندازه‌های دقیق ایجاد کنند. این سوراخها را به عنوان قالب برای کشیدن فلز و تبدیل آن به سیم به کار می‌برند. به

طور عادی این فرایند بسیار وقت گیر است زیرا سرهای متنه پر سرعت باید زود به زود تعویض شود و نیز باید صبر کرد تا وسیله خنک شود. کندن سوراخ در فلزات سنگین با متنه های کار بیدی یا متنه هایی با سر الماس صورت می گیرد. باز هم، این روش ساعتها وقت می گیرد و اغلب باید برای سرد کردن ماشین آلات و تعویض سرهای متنه بارها دستگاه را متوقف کرد. باریکه لیزری پرتواز این کار با بدون اصطکاک انجام می دهد. سوراخ اغلب چنان به سرعت کامل می شود که گرمای باریکه لیزری از محل کار دورتر نمی رود و در بقیه فلز تاثیر نمی گذارد.

باریکه های لیزری برای ایجاد سوراخهایی در پلاستیک مثل وزنهای فواره ای برای افشاره های آئروسل (پراکندگی مایع در گاز) به کار می رود. باریکه های لیزری برای ایجاد سوراخهای ظریف در لبه های عدسیهای تماشی نیز به کار می روند تا اجازه دهنده که مایعات آزادانه روی سطح چشم حرکت کنند. علاوه بر ایجاد سوراخهای ظریف، با لیزرها عکس برگردانها نازک و نقش دار درست می کنند که برای تزیین اتومبیلها و کامیونها به کار می روند. نور لیزر برای برش پارچه در کارگاههای لباس دوزی به کار می رود. آلوبین تافلر در کتاب موج سوم توصیف می کند که لیزرها در فرایند برش چنان کارایی دارند که برش اقلام لباس به صورت یکی یکی امکانپذیر و اقتصادی است. روشی تولید انبوه جاری تا ۵۰۰ لباس با اندازه مشابه را در یک زمان برش میدهد.

در آینده، خریدار می تواند اندازه هایش را توسط خطوط تلفنی با تارهای نوری به تولید کننده بفرستد. داده ها مستقیماً به کامپیوتری داده می شود که یک ماشین برش لیزری را کنترل می کند و لباسی با اندازه مشتری تولید می شود. به این ترتیب اتلاف لباس به سبب برش با اندازه استاندارد از بین می رود. (کافی است لباسهایی را در نظر آورید که در جا لباسهایی مغازه آویزانند و در انتظار شخصی با اندازه درست اند تا پیدا

شود و آنرا بخرد!) به علاوه، گرمای لیزر لبه های بریده شده پارچه های مصنوعی مثل نایلون را طوری می سوزاند که ساییده یا خراب نمی شوند.

جوش دادن یا متصل کردن دو فلز به یکدیگر، خواه کوچکترین سیمها و خواه صفحه های فولادی عظیم یکی دیگر از کاربردهای انرژی لیزری است. جوشهاي ایجاد شده با لیزر محکمتر از جوشهاي قوسی معمولی است، قسمتی به آن علت که باریکه های لیزری چنان دقیقند که در اثر فرایند گرما کمترین مقدار فلز تغییر شکل می دهد. جوشکاری دقیق در بسیاری از فرایندهای تولیدی صنعتی حائز اهمیت است مثل جوشکاری چرخ دنده هایی که برای همزنان کردن ساز و کار انتقال در اتومبیل به کار می روند.

شرکت فولاد برای جوشکاری قسمت زیر اتومبیلهایش از دستگاه لیزری استفاده می کند. دستگاه لیزری جوش پیوسته ای به دست می دهد که از روشهای جوش نقطه ای به مراتب محکمتر است. جوشکاری با سرعت ۲۱ سانتیمتر در ثانیه (۵۰۰ اینج در دقیقه) انجام میگیرد. با استفاده از دستگاه لیزری، جوش دادن چهار صفحه بزرگ به همیگر برای ساخت زیر اتومبیل فقط یک دقیقه وقت می گیرد.

لیزرهای گازی کربن دی اکسید که تا ۱۵۰۰ وات توان دارند می توانند هر ماده ای را ببرند. باریکه نور لیزر که با سرعت زیاد حرکت می کند می تواند نقشها، اعداد، یا حروف را روی فلزاتی به سختی فولاد حک کند. اگر باریکه لیزری آهسته تر حرکت کند، عمق بیشتری را در فلزات می برد. بخلاف برشهایی که با تیغه های اره ای در فلزات ایجاد می شوند، برشهای انجام گرفته با باریکه لیزری صافتر و عاری از واپیچش اند. اغلب برشهای لیزری که در مواد نوری انجام می گیرند چنان صافند که به صیقل دادن بیشتر احتیاج ندارند.

کاربرد صنعتی دیگر لیزرهای آلیاژ کاری سطحی است. آلیاژکاری سطحس روши از پردازش ماده است که یک ماده سطحی را با ماده داخلی دیگری با عملیات حرارتی توسط باریکه لیزری به هم وصل می کند. بخلاف پوشش دادن ساده ای روی سطح ماده دیگر،

در این روش دو ماده بر اثر گرمای شدید حاصل از باریکه لیزري تپی در یکدیگر ذوب می شوند و در سطح ماده به شکل آلیاژ در می آیند.

آلیاژکاری سطحي برای یکسان سازی مقاومت در برابر خوردگی در موادی مفید است که مقاومت فقط در سطح لازم است. آلیاژهای سطحي می توانند مقاومت گرمایی و سایشی موادی را که در شرایط کشش زیاد به کار میروند افزایش دهند. مثلاً در مورد تیغه اره معمولی با آلیاژکاری سطحي می توان دندانه های اره را مستحکمتر کرد بدون اینکه عملیات روی تمام تیغه لازم باشد. در بعضی کاربردها، موادی که برای ایجاد خواص مورد نظر روی فلز لازمند کمیاب یا بسیار گرانند. در این موارد با آلیاژکاری سطحي می توان از هزینه های هنگفت کاست و جنس را برای تولید کننده به قیمت مناسب تمام کرد.

عملیات گرمایی فلزات برای سختی بخشیدن به آنها در تولید اتومبیلهای، هوایپیماها و کشتیها حائز اهمیت است. روی حفظه فلزی واحدهای فرمان هیدرولیکی کامیونهای جنرال موتور با لیزرهای گرانقیمت کار می شود. برای اینکه لیزرهای خودکار عمل کنند با کامپیوتر کنترل می شوند. چرخ دنده ها و سطوحی که سیلندر های موتور اتومبیلها را می پوشانند با گرما عمل می آورند زیرا به علت گرما و تماس پیاپی با سایر سطوح تحت کشش اند.

برای عملیات گرمایی قطعات فلزی مثل قسمتهای اتومبیل لیزرهای به خصوص مناسبند زیرا در زمان کوتاه گرمای شدید آنها فقط در نواحی انتخاب شده اثر می گذارد فلزاتی که با لیزر عمل آمده باشند تغییر شکل خیلی کمی را متحمل می شوند و استحکامشان را حفظ می کنند. از لیزرهای برای قلمزنی نقشها در سطوح فلزی عمل آمده با گرما که خاک می گیرند استفاده می شود و به این ترتیب از خسارت به برآمدگی سطح فلز جلوگیری می شود.

استفاده های دیگر لیزرها

امروزه از لیزرها به راههای از قرار معلوم بی شاری استفاده می کنند تا کیفیت یا بازده بسیاری از کارهای عادی روزانه را بهبود بخشنند. لیزر را در انجام کارهایی نیز به کار گرفته اند که قبلًاً تصور آن ناممکن بود. اندازه گیری فوائل و حرکت

لیزرها را برای اندازه گیری دقیق از فوائل کوچک زیر میکروسکوپی تا فوق العاده بزرگ به کار می برنند. مثلاً باریکه لیزری که از لیزر گازی هلیم نئون تولید می شود می تواند تغییر مکانی به کوچکی بیست و پنج میلیونیم سانتیمتر را اندازه بگیرد. در آزمایشی که در اداره ملی استاندارها با لیزر انجام گرفت مشخص شد که متر استاندارد جهانی در واقع ۱/۰۰۰۰۰۹۸ متر طول دارد.

اندازه گیری فوائل فوق العاده کوچک را با استفاده از وسیله ای به نام تداخل سنج میتوان انجام داد. در این وسیله آینه تقسیم کننده باریکه، باریکه لیزری را به دو قسمت میکند. یک قسمت باریکه را آینه بدون حرکت یا ثابت جموعه به طرف آشکارساز نوری بازتاب می دهد. قسمت دوم باریکه نور قبل از رسیدن به آشکارساز نوری به باریکه لیزری قسمت اول می پیوندد.

اگر حرکتی صورت نگیرد، دو قسمت باریکه لیزر تقسیم شده همفاز وارد آشکارساز نوری می شوند (قله های امواج یک قسمت باریکه لیزر دقیقاً با قله های امواج قسمت دوم باریکه لیزر منطبق می شوند) و در شدت نور تغییری به وجود نمی آید. ولی اگر شیء غیر ساکن حرکت کند، باریکه های لیزری دو نیم می شوند و با فاز مقابل به آشکارساز نوری می رسند. آشکارساز نقش شدت متغیر، یعنی یک در میان روشن و تاریک را ثبت میکند. از مقایسه تغییرات شدت با طول موج باریکه لیزر، با تداخل سنج می توان حرکتهای فوق العاده کوچک را اندازه گرفت.

فاصله های بسیار بزرگ را نیز می توان با باریکه های لیزری به دقت اندازه گرفت.

فضانوردان در ماموریتهای آپولو ۱۱ (۱۹۶۹) و آپولو ۱۴ (۱۹۷۱) بر سطح ماه وسایل بازتابدهنده نور دائمی جا گذاشتند. هر وسیله ردیفی دریافت کنند و به آن بازتاب دهند.

دسته نازکی از تپها از یک لیزر گاز آرگون و از طریق تلسکوپ به سمت ماه فرستاده می‌شد. این نور فاصله ۳۸۴،۰۰۰ کیلومتر با ماه را طی می‌کرد و فقط در دایره ای به قطر حدود ۳ کیلومتر پخش می‌شد. برخلاف نور معمولی که در این صورت خیلی پخش می‌شود و کار ساز نیست، تپهای لیزر هنوز آنقدر قوی بودند که بازتاب کنند و به طرف زمین برگردند.

دانشمندان زمانی را که طول می‌کشید تا باریکه لیزر به زمین برگردد اندازه گرفتند و با معلوم بودن سرعت نور که ۳۰۰،۰۰۰ کیلومتر بر ثانیه (۱۸۶۰۰۰ مایل بر ثانیه) است فاصله ماه تا زمین را با دقت حدود ۱۰ سانتیمتر اندازه گرفتند. ما هواره هایی که بازتاب باریکه های لیزري را به زمین بر می‌گردانند می‌توانند حرکت قاره های را نیز آشکار کنند. وقتی که تخته های عظیم پوسته زمین به نام صفحه های زمین ساخت به آرامی برخورد می‌کنند ممکن است جزایری به وجود آیند، آتشفشارها فوران کنند، یا بخشهايی از زمین به لرزه در آیند. لیزرهای برای اندازه گیری حرکت پوسته زمین در گسل سان آندریس در کالیفرنیا مورد استفاده قرار گرفته اند. این منطقه عمدہ زمین لرزه در اتصال تخته های پاسفیک و امریکای شمایی قرار دارد. این منطقه محل سکونت بیش از هشت درصد جمعیت کشور و مرکز استقرار بعضی از تکنولوژیهای پیشرفته و حیاتی است. به این دلایل، دانشمندان به دقت این گسل را زیر نظر دارند با این امید که بتوانند هر زمین لرزه عمدہ ای را پیش بینی کنند.

لاژئوس (ماهواره ژئودینامیک لیزري) اولین ما هواره ای بود که سازمان ناسا فقط برای اندازه گیری حرکتهاي پوسته زمین توسط باریکه لیزر طراحی کرد. این ما هواره در ۴ مه ۱۹۷۶ از کیپ کاناورال با موشك دلتا پرتاب شد. سطح آن شامل ۴۲۶

بازتابدهنده بود که می توانست باریکه های لیزري را که از زمین به آن بر می خوردند برگرداند. وقتی که لژئوس درمدار زمین قرار گرفت، بازتابدهنده های آن باریکه لیزري را یه سه ایستگاه زمینی که در دو طرف گسل سان آندریس قرار داشتند بر می گرداندند. اندازه گیریهایی که در طی ماهها یا سالها انجام گرفت در فاصله و جهتی را که تخته های پاسفیک و امریکای شمالی جابه جا می شدند به دست داد. این اطلاعات مهم ممکن است برای پیش بینی زمین لرزه های آتی مفید باشد.

لیزرهای در نقشه برداریهای امروزی انقلابی پدید آورده اند. مثلاً، نقشه برداری لیزري اخیراً توسط دکتر برادرفورد واشنگتن و همکارانش به کار گرفته شده است تا با دقت بیشتری از تمامی عرصه متعلق به ریاست جمهوری و وایت مانتین نشنال فارست در نیوهمپشایر نقشه برداری شود، آینه هایی که در نقاط مهم نظامی در کوهستانها قرار داده بودند باریکه های لیزري را به فاصله یاب باز می تابانند و فاصله تا آن نقاط توسط دستگاه خود به خود حسابه می شد.

ژیروسکوب لیزري پیشرفته تکنولوژیکی دیگری است که در آن از لیزرهای استفاده می شود. ژیروسکوپها حرکت زاویه ای را اندازه می گیرند و برای آشکار سازی و اندازه گیری دوران، مثل پیج و تاب کشتهایا و هوایماها در طی کشتیرانی یا هوایپیمایی به کار می روند.

بوئینگ ۷۵۷ و هوایپیمای ۷۶۷ و دستگاههای نظامی. نمونه محلهایی هستند که در آنها از این ژیروسکوپها استفاده می کنند.

در ژیروسکوب لیزري، سه لوله لیزر طوری آرایش یافته اند که از امتداد آنها مثلثی به دست می آید. دو باریکه لیزر درجهتهاي خالف (ساعتگرد و پاد ساعتگرد) مرتب در مسیر مثلثی لوله های لیزر دور می زنند، مسیری در هر گوش مثلث به آینه ای جهيز است. در يك گوش از مثلث، بخشی از باریکه لیزري از آینه بازتابدهنده می گذرد و بر پرده آشکارساز می افتد. اگر حرکتی وجود نداشته باشد،

دو باریکه نقش تداخلی معمولی بر پرده ایجاد می کند. ولی، اگر ژیروسکوپ حتی مقدار جزئی بچرخد، نقش تداخلی روی پرده به مقداری که قابل آشکار کردن است تغییر می کند.

ژیروسکوپهای لیزری نسبت به ژیروسکوپهای معمولی قدیمیتر که از چرخای گردان استفاده می کنند کوچک و سبک‌اند. این ژیروسکوپها قابل اعتمادتر و دقیق‌ترند زیرا قسمتهای مکانیکی متحرک ندارند و بدون اصطحکاک‌اند. ژیروسکوپهای لیزری چنان حساس‌اند که می‌توانند تغییر در سرعت نور را که از دوران زمین ناشی می‌شود اندازه بگیرند.

در ارتش از لیزرهای فاصله یابها استفاده می‌شود. لیدار مشابه رادار است بجز اینکه رادار از تپهای میکروموج استفاده می‌کند در حالی که لیدار از تپهای نور لیزر بهره می‌گیرد.

لیدار فاصله تا شیء را با اندازه گیری زمان دوسره ای که تپ نور لیزر در رفتن به شیء و آمدن از شی طول میکشد، تعیین می‌کند. چون سرعت نور ثابت معمولی است، فاصله تا شی را می‌توان محاسبه کرد.

در ارتش از لیدار برای تعیین میزان دوری هدفهای دشمن استفاده می‌شود. بسیاری از وسایل فاصله یاب امروزی آن قدر جمع و جور و قابل حمل‌اند که می‌توان آنها با مستقیماً به میدان نبرد آورد. لیزر فروسرخ بازتابیده می‌شود. فاصله یاب یک آشکار ساز فروسرخ در خود دارد. کامپیوتر ریز تراشه درون وسیله، فاصله تا هدف را بر اساس زمانی که طول می‌کشد تا بازتابیده فروسرخ به فاصله یاب برگردد به طور خودکار اندازه می‌گیرد. باریکه لیزر چنان باریک است که نمی‌توان راه آن را بند آورد مگر اینکه چیزی مستقیماً در مسیرش قرار گیرد. لیزر فروسرخ در طی روز برای دشمن نامرئی است و پس از تاریکی نیز می‌توان آن را بکار برد.

در عملیات نظامی زمینی تانکها و سایر وسایل موتوری از فاصله یابهای لیزری یاقوت یا Nd:YAG استفاده می‌کنند. تانکهای M^1 از یک دستگاه دید

مستقیم فروسرخ (FLIR) برای دید شب و فاصله یاب لیزری استفاده می کنند تا تانکهای دشمن را بیابند و آنها را قبل از اینکه متوجه آشکار شدن شوند یا شانس تبادل آتش داشته باشند از بین برندها. دستگاهای FLIR می توانند برای کاربردهایی نظیر ناوبری، مراقبت و اینی، آشکار سازی و فرود هوایی نیز به کار روند.

در ۱۹۹۱، در خلال عملیاتی به نام عملیات توفان صحراء در خاورمیانه، در اخبار تلویزیون عکس‌هایی از سلاحهای با هدایت لیزری (LGW) را نشان دادند که به هدفها میزان شده بودند و حتی از درهای ساختمانها و بادکش انبارها با دقت فوق العاده وارد می شدند. ببهاي باهوش و موشكهاي هدایت شونده با استفاده از هدف ياب خودشان به سمت هدفها حرکت می کنند . باريکه لیزری فروسرخ هدف را نشانه می گيرد و به آن می خورد. بب یا موشكی که به آشکار ساز مجهر است با باريکه لیزری فروسرخ که هدف را علامتگذاري می کند قفل می شود و باريکه را تا هدف دنبال می کند.

از لیدار به عنوان روشي برای مراقبت زمیني نیز استفاده می شود. مثلا از لیدار برای مطالعه توده های غبار و سایر مواد آلوده کننده که از مراکز صنعتی و آتشفشانی برミ خیزند بهره می گیرند. ذرات یا ابرهای موجود در جو بالای تپهای نور لیزر را پراکنده می کنند و بازتاب می دهند. نوري که به لیدار بر میگردد مورد مطالعه قرار میگیرد و موقعیت و میزان آلودگی موجود درهوا را اندازه می گیرند. بعضی دستگاههای لیزری رنگینه سدیج می توانند تا ارتفاع حدود ۸۰ کیلومتر بالای سطح زمین را مورد کاوش قرار دهند.

در انسیتوی ماکس پلانک برای نورشناسی کوانتمی آلمان، دستگاه لیداری که با لیزر اگزیر کار می کند در کشتی قرار داده شده است تا ترازوای ازون جو بالایی در اقیانوسهاش شمالگان و جنوبگان را بررسی کند.

چاپگرهاي ليزري

در چاپگرهاي ليزري برای تشکيل تصاويف حروف الفبا و ساير علامتها روی استوانه گردان از ليزري هاي کم توان استفاده مي کنند. گرد جوهر مانند خشكي به تصاوير تشکيل شده روی استوانه مي چسبد، که بعد برای چاپ نوشته مورد نظر روی کاغذ انتقال مي يابد.

چاپگرهاي ليزري از ساير چاپگرها بي صداترند و مي توانند متجاوز از ۱۳۰۰۰ خط را در دقيقه يا ۱۰۰۰ ورقه کاغذ با اندازه حروف را در يك ساعت چاپ کنند. كيفيت حروف چاپ خسلي عاليتر از چاپگرها با ماترييس نقطه اي است و خيلي شبيه به كيفيت حروفي است که جداگانه روی کاغذ با كيفيت عالي چاپ شده باشند.

پرتو افشارني تازه بر هنر ديرينه و تاريخ

ليزرها برای مرمت گنجينه هاي هنر ديرينه به کار گرفته شده اند. دکتر جان آسموس فيزيكidan سان ديده گو در سفری به ونيز اิตاليا در ۱۹۷۱ در یافت که مي توان کارهای با ارزش هنری را با ليزر مرمت و محافظت کرد. لایه های خال نشسته برجسمه های مرمرین را که در معرض هوای شور، آلودگی، پاشیدن آب، و فضولات پرندهان هستند می توان با سوزاندين باريکه ليزري پاک کرد بدون اينکه به خود اثر هنری آسيبي وارد شود.

از آن موقع دکتر آسموس نقاشيهایي را تميز و مرمت کرده است، از جمله نقاشيهای صخره هندي که در ۱۹۷۹ در یوتا خراب شده بودند، نقاشيهای دیواری آبرنگ روی گچ قرن ۱۴ در ایتاليا، نقاشيهای دیواری در كاليفornia و همین طور ساختمانها و بناهای یادبود دیگر.

راه دیگری که ليزرها به برگرداندن گذشته کمک می کنند بازسازی واقع بینانه شکلهای تاریخی است. در شهر یورک در شمال انگلستان يك طرح، نوسازی زندگی در يك دهکده اسکاندیناوي در سال ۹۴۸ را نشان مي دهد. در میان چيزهای نشان داده شده پیکره اي است به نام آیوند از اسکلت و ایکینیگی

بازسازی شده که از حفاری باستان شناختی در فیشرگیت به دست آمده است.

جمجمه آیوند بر میزگردانی قرار گرفت و با لیزر کم توانی پوییده شد. با چرخش جمجمه، باریکه لیزری باز تابیده با یک دوربین ویدئویی که به کامپیوتر قدرتندی وصل بود ثبت شد. کامپیوتر تمام اطلاعات مربوط به شکل و اندازه جمجمه را ذخیره کرد.

مرحله بعدی در فرایند بازسازی پویش لیزری مرد زنده ای با همان سن و هیکل آیوند بود. باز کامپیوتر تمام داده ها را ثبت کرد. کامپیوتر این دو دسته داده را ترکیب کرد و صورت شخص زنده را به دور جمجمه وایکینگ شکل داد.

بعداً، یک ماشین تراش که با کامپیوتر کنترل می شد اسفنج سختی را به صورت سر سه بعدی شکل داد. افزون بر اینها، عکسها یی که با کامپیوتر درست شده بود توسط پیکر تراش به کار گرفته شد تا احساس زنده بودن و رنگ صورت آیوند به آن اضافه شود.

به این ترتیب آیوند بازسازی شد تا نمایشی چنان واقعی را به وجود آورد که دکتر دومینیک توایدل باستانشناس معروف گفت «وقتی من ابتدا او را دیدم از طبیعی بودن او حیرت زده شدم. من مطمئن هستم که اگر یکی از وایکینیگهای هزاران آیوند امروزه زنده بود او را می شناخت.»

پژوهشگران دریافتہ اند که جمجمه و عضلات مربوط به صورت، شکل صورت شخص را مشخص می کنند. آنها معلوم کرده اند که در بازسازی با پویش لیزری انسان تاریخی به نظر می رسد نه انسان امروزی. دلیل این امر یافته های پژوهشی قانونی است.

صورت بازسازی شده قربانیان جنایت وقتی که جمجمه ها با این روش به حال اول بازگردانده شوند توسط خویشاوندانشان شناخته می شوند.

لیزرها: چراغ راهنمای پژوهشگری علمی

لیزرها در بسیاری از زمینه های پژوهش علمی به طور وسیع به کار می روند. لیزرها ابزارهای توانمندی هستند که برای بررسی ساختار اتمها و

مولکولها و نیز طبیعت واکنشهای شیمیایی مورد استفاده قرار می‌گیرند. در مطالعات زیست شناختی، نور لیزر در ناحیه مرئی با مواد آبی مثل رنگدانه‌های کلروفیل (رنگ سبز نباتات)، هموگلوبین (رنگ قرمز خون)، و ملانین (رنگ قهوه‌ای پوست) بر همکنش می‌کند. نور لیزر فرابنفش توسط پروتئینها و اسیدهای نوکلئیک سلول جذب می‌شود.

پژوهش در شیمی و زیست شناسی

طیف نمایی لیزری روشی است که برای بررسی واکنشها در فرایندهای زیست شناختی و نیز مطالعه تغییرات در ساختار مولکولها به کار می‌رود. یک نوع طیف نمایی لیزری که به تجزیه نوری درخش معروف است، می‌تواند واکنشهای شیمیایی خیلی سریع را که با نانو ثانیه (10^{-9} ثانیه) یا پیکو ثانیه (10^{-12} ثانیه) اندازه گیری می‌شوند مورد بررسی قرار دهد. لیزرهای توانند تپهای نوری شدید با مدت خیلی کم ایجاد کنند و این واکنشها را که با سرعتهای زیر اتمی انجام می‌گیرند و مطالعه آنها قبلاً به هیچ وجه ممکن نبود مطالعه قرار دهند. نمونه‌هایی از فرایندهای مطالعه شده با این روش عبارتند ای سنتز نوری (تولید غذا توسط گیاهان سبز) و بینایی. به علاوه حالت‌های برانگیخته مولکولهای اسید دئوکسی ریبونوکلئیک (DNA) و مولکولهایی که در واکنشهای میتوکندریونهای سلول شرکت می‌کنند مورد مطالعه قرار گرفته اند. ماده ای است که ژنها را می‌سازد و آدمیان از والدینشان به ارث می‌برند. میتوکندریونها گاهی نیروگاه سلول نامیده می‌شوند زیرا آنها محل تولید انرژی‌اند. آنها در سلولها و در خارج هسته قرار دارند.

نوع دیگری از طیف نمایی به طیف نمایی رامان موسوم است که لیزرهای آن قدرت تازه‌ای بخشدیده اند و در آن تحول اساسی ایجاد کرده اند. در ۱۹۲۸ رامان فیزیکدان هندی متوجه شد نوری که از مولکولهای محلول بگذرد طول موجش تغییر می‌کند. از مشاهده تغییرات در طول مدرج می‌توان اطلاعاتی درمورد ساختار مولکولها را نتیجه گرفت.

در دسترس بودن نور لیزری شدید حساسیت تفکیک بالای اطلاعاتی را که می‌توان با طیف نمایی رامان در مورد مولکولها به دست آورد به میزان زیادی افزایش داده است. لیزرهای قابل تنظیم حتی کاوش در ارتعاشهای درون مولکولها را امکانپذیر ساخته اند.

با لیزرهای تکفاراز نور، در مورد ساختار مولکولها طول موجهای تکفاراز نور، در مورد ساختار مولکولها حتی چیزهای بیشتری می‌توان آموخت. دکتر آرتور شاولو از دانشگاه استانفورد در مقاله‌ای در مجله ساینس نوشت که «خلوص» نورگسیلی از لیزرهای «تفکیک بی‌نظیری را در ساختار فوق ریز امکانپذیر ساخته است. با لیزرهای امکانات و راههای جدید بسیاری برای کاوش در عمق طبیعت ماده فراهم آمده است».

طرز کار سلول را می‌توان با تغییر بخشای خاصی از آن در آزمایشگاه مورد مطالعه قرار داد. لیزر را می‌توان از طریق میکروسکوپ روی قسمتهای کوچک مثل میتوکندریونها یا کروموزومها متمرکز کرد. این روش ریز تابشده نامیده شده است.

در سلولهایی که رنگدانه ندارند، برای رنگ کردن قسمتهای سلول از رنگینه‌های انتخابی استفاده می‌شود. با یک ریز باریکه لیزری مثالمی توان قسمتهای ظریفی از کروموزوم را برداشت. با این مطالعات ژنتیکی با تنظیم ظریف، پژوهشگران از سرز کار ژنها در ناحیه خاصی از کروموزوم آگاهی می‌یابند.

جدازی ایزوتوبها و شکافت

راه دیگر استفاده از لیزرهای راه انداختن و اکنشهای شیمیایی است. علاوه بر اطلاع از ساختار اتمها و مولکولها، پژوهشگران مایلند که بتوانند آهنگ وقوع بعضی از و اکنشها را سرعت بخشنند. یک کاربرد مهم جدازی ایزوتوبهاست.

اتمهای در خود تعداد مشخصی پروتون و الکترون دارند. ولی، بخشی اتمهای یک عنصر ممکن است در هسته

تعداد نوترونهای متفاوت داشته باشند. مثلاً اتمهای کربن معمولی شش پروتون، شش نوترон و شش الکترون دارند، در حالی که اتمهای کربن ۱۴ هشت نوترون در هسته دارند. کربن ۱۴ ایزوتوب اتم کربن است. یم ایزوتوب به همان تعداد عنصر عادی پروتون دارد و لی تعداد نوترونهایش متفاوت است. از آنجا که کربن ۱۴ پرتوزا (رادیواکتیو) است، می‌تواند برای تعیین سن فسیلها (سنگواره‌ها) و سنگهایی که در آنها وجود دارد به کار رود.

عنصر اورانیم پرتوزا^{۲۳۸} ^{۲۳۵} نسبت به ایزوتوب^{۲۳۰} بسیار فراوانتر است. ایزوتوب^{۲۳۰} سوخت شکافت باشد. شکافت و اکنش زنجیری است و برای تولید توان^{۲۳۸} اتمی یا انفجار بعب اتمی لازم است. ولی در عمل ^{۲۳۰} مانع چنین فرایندی می‌شود. روشهای معمول جداسازی دو نوع اورانیم بسیار پر هزینه‌اند و می‌توان فقط حدود نیمی از ^{۲۳۰} موجود در نمونه را جدا ساخت.

از لیزرها ترجیحاً می‌توان برای تفکیک مولکولهای ایزوتوب خاصی استفاده کرد. در ژانویه ۱۹۹۰، وزیر انرژی امریکا طرح اداره انرژی برای توجیه، تحول و گسترش تکنولوژی جداسازی ایزوتوبی بخار اتمی اورانیم توسط لیزر را به کنگره ارائه داد (U AVLIS).

این طرح برنامه‌ای است که به ساخت نیروگاهی جهت غنی سازی اورانیم با جداسازی ایزوتوبی بخار اتمی اورانیم توسط لیزر منجر می‌شود. اگر این طرح موفقیت آمیز باشد تهیه ^{۲۳۰} U به عنوان منبع انرژی هسته ای به طور مؤثری افزایش می‌یابد و امریکا را در بازار جهانی پر رقابت اورانیم به عنوان تهیه کننده پر سود نگه می‌دارد.

آزمایشگاه ملی لورنس لیورمور و دو شریک صنعتی : شرکت مارتین ماریتتا انرژی سیستمز و وستینگهاوس ایدا هونوکلئر کمپانی با هم کار می‌کنند تا تکنولوژی AVLIS را برای استفاده تکامل بخشند.

دو نوع لیزری که در طرح AVLIS به کار می‌روند عبارتند از لیزرهای پرتوان بخار مس و لیزرهای

رنگینه ای . کاربرد های دیگر عبارت است از خالص سازی مواد برای تولید نیمرساناها و چشمها پرتو ایکس که امکان ساخت ریز تراشه هایی که دسترسی تصادفی مستقیم به حافظه (DRAM) را فراهم می آورند . این ریز تراشه ها قابلیت ذخیره ای دارند که ظرفیت حافظه آنها را به جیگا بیت میساند . (۱ جیگا مساوی 10^9 است) .

ایمنی لیزرها

لیزرها باریکه های بسیار قدرتمندی را به وجود می آورند و می توانند برای اشخاصی که با آنها کار می کنند خاطره آمیز باشند . جموعه قواعدی که لیزرها را به بنابر خطراتشان طبقه بندی می کند بین سالهای ۱۹۶۵ و ۱۹۷۲ تهیه شده است .

در امریکا ، طبقه بندی لیزرها بر مبنای استانداردهایی صورت گرفته است که از طرف موسسه استانداردهای ملی امریکا (ANSI) و اداره بهداشت پرتو شناختی (BRH) وابسته به اداره کل غذا و داروی امریکا منتشر شده است . استانداردها وضع شده توسط این دو منبع بسیار مشابهند .

دسته اول یا لیزرها یعنی خطر برای کسانی که با آن کار می کنند هیچ خطر شناخته شده ای ندارند . لیزرهایی که در پوینده های کنترل در فروشگاههای بزرگ و در پخشهاي ديسك ويديويي قرار دارند از اين دسته اند . اگر افرادي حتی برای چندین ساعت به لیزر دسته اول نگاه کنند چشمهايشان آسيبي نمي بیند . بنابراین ، برای استفاده کننده ها لیزرهای دسته اول هیچ دستور ایمنی وجود ندارد .

گروه بعدی ، دسته دوم ، لیزرهای کم خطرند و در صورتی که افرادي برای مدت طولاني به طور مستقیم به آنها نگاه کنند به چشمهايشان آسيب می رسانند . لیزرهای هليم - نئون نونه هایی از لیزرهای دسته دوم اند که اغلب آنها را در كلاسهاي درس به نمایش می گذارند . روی این لیزرها علامت «احتیاط» با زنگ زرد وجود دارد و به استفاده کننده ها توجه می دهد که مستقيما به باریکه خيره نشوند .

دسته سوم، یا لیزرهای با خطر متوسط می‌توانند باریکه ای آنچنان قدرتند ایجاد کنند که به شبکیه چشم صدمه بزند. این صدمه در لکه‌های کور ریز داخل چشم صورت می‌گیرد. لیزرهای این دسته قبل از اینکه شخص فرصت پلک زدن داشته باشد باعث صدمه شبکه ای می‌شوند. این لیزرها علامت «خطر» به رنگ قرمز و سفید دارند و به افراد اخطار می‌کند که باریکه نباید مستقیماً وارد چشم شود.

گروه چهارم لیزرها، دسته چهارم، لیزرهای پرخطرند که حتی بازتابهای پخش شده باریکه اصلی به چشم آسیب جدی می‌رسانند. به علاوه، اگر پوست در معرض انرژی باریکه قرار گیرد به سختی می‌سوزد.

لیزرهای دسته چهارم معمولاً در آزمایشگاههای پژوهشی و کارگاههای محافظت شده به کار می‌روند و استفاده کنندگان به دقت تحت مراقبت قرار دارند. این لیزرهای در قفسه ای قرار دارند که موقع کار لیزر آزمایشگر را از اینکه در معرض باریکه لیزر قرار گیرد محفوظ می‌دارد. به علاوه، یک وسیله حفاظتی مانع می‌شود که در موقع برداشتن سرپوش حفاظتی لیزر کار کند. لیزرهای دسته چهارم علامت «خطر» دارند که اطلاعاتی در مورد طول موج، محیط لیزری، دوام تپ، و ماکزیم خروجی تابش لیزر را در بر دارد.

اگر چه بهترین راه برای کنترل کردن خطر لیزرها این است که دستگاه لیزر پر خطر را کاملاً محصور کنیم، ولی این کار همیشه میسر نیست. عینکهای حفاظتی تجارتی، معمولاً برای جلوگیری از رسیدن طول موج خاصی به چشم طراحی شده اند و باید با علامتی گسترده طولهای موجهایی را که برای آنها موثرند مشخص کنند. استفاده کنندگان دسته چهارم، یعنی لیزرهای پر خطر باید عینک خصوص حافظ چشم داشته باشند.

نتیجه گیری

تاکنون، لیزرها توانایی خود را به ثبوت رسانده اند. وقتی که برای اولین بار در دسترس قرار گرفتند بعضی از شکاکان گفتند لیزرها «راه حلی در جستجوی مسئله اند» ولی از آنچه که تاکنون پیش

آمده ارزش آنها به وضوح دیده می شود. از جراحی ظریف چشم که دید انسانی را نجات می دهد، تا امور سنگینی مثل جوشکاری ماشینهای صنعتی، سریعترین راه ارتباطی، خالصترین نور برای پژوهش علمی، لیزرها به یکی از مهمترین و انقلابیترین ابزارهای زمان ما تبدیل شده اند.

در آینده، موارد استفاده خیلی بیشتری برای لیزرهای پیدا خواهد شد. در شماره بهار تابستان ۱۹۷۹ مجله استانفورد دکتر آرتور شاولو درباره توانایی لیزرها گفته است:

با پیشرفت لیزرها، گستره کاربرد آنها هم وسیعتر شده است هر چه قدر بیشتر درباره چگونگی ساخت و کاربرد هوشمندانه توان آنها یاد بگیریم، به طور اجتناب ناپذیری شان و مقام بیشتری در تکنولوژی و حتی هنر به دست خواهند آورد.

در آینده لیزرها می توانند خدماتی انجام دهند به نحوی که تخیلات علمی هرگز جرات تصور آنها را نداشتند... لیزرهایی که کاملاً جدید و اساساً در انواع متفاوت به وجود خواهند آمد، و با رشد دانش ما درباره نور و ماده لیزرها کارهایی انجام خواهند داد که امروزه به زحمت قابل انجام است و امکاناتی را فراهم خواهند آورد که حتی رویای آن را نیز ندیده ایم.